

Λίγο πριν το φινάλε: Όπως το πλατύ κοινό έχει κάποιους κινηματογραφικούς ηθοποιούς ως σταρ, που τους λατρεύει σαν «θεές» και «θεούς», έτσι και οι πιο φανατικοί σινεφίλ (απλοί θεατές, κριτικοί, κινηματογραφιστές) έχουν κάποιους σκηνοθέτες ως «αγίους» της τέχνης που λατρεύουν. Ανάμεσα σ' αυτούς τους δεύτερους είναι και Φράνσις Φορντ Κόπολα, του οποίου τουλάχιστον οι ταινίες του *Νόστος I* και *II*, ψηφίζονται εδώ και χρόνια ανάμεσα στις δέκα καλύτερες στην ιστορία του κινηματογράφου. Επόμενο ήταν λοιπόν να γίνει χαλασμός με την παρουσία του εδώ στη Θεσσαλονίκη και κυρίως στην αίθουσα του Ολύμπιον χθες, στην τιμητική εκδήλωση στον ίδιο και τον στενό συνεργάτη του Ντιν Ταβουλάρη και την ηθοποιό και σύζυγο του τελευταίου Ορόρ Κλεμάν, όπου ο Κόπολα (μαζί με την κόρη του, Σοφία) αποθεώθηκε από το κοινό Ελλήνων και ξένων, ανάμεσα στους οποίους και αρκετοί επαγγελματίες του χώρου που βρίσκονταν στην αίθουσα και τον χειροκροτούσαν όρθιο -σαν μάστερ και σταρ. Τον Κόπολα, ο οποίος χθες το μεσημέρι στη συζήτηση που είχε με το κοινό στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης περί κινηματογράφου είπε, ανάμεσα στα άλλα, και τα εξής:

«Η αλήθεια είναι ότι τα λεφτά των ταινιών βγαίνουν από την ενοικίαση και πώληση των DVD και τα δικαιώματα στην καλωδιακή τηλεόραση. Το 80% του κοινού βλέπει την ταινία στη μικρή οθόνη. Είναι ένα οικονομικό γεγονός. Αλλά νομίζω ότι η θεατρική αίσθηση του κινηματογράφου, η σκοτεινή αίθουσα, η δυνατότητα των ανθρώπων να βρεθούν κοντά, θα διατηρηθεί και θα γυρνάμε πάντα στον παραδοσιακό τρόπο θέασης των ταινιών, την απολαυστική εμπειρία όπου ο ήχος είναι δυνατός και τα καθίσματα αναπαυτικά. Όσο για την ψηφιακή τεχνολογία, το ξέρω ότι αυτό θα πληγώσει τους νέους ρομαντικούς κινηματογραφιστές, αλλά αυτό είναι το μέλλον μας. Ελάχιστοι, πλέον, θα γυρίζουν απευθείας σε φιλμ. Ακόμα κι όταν γίνεται αυτό, τότε πάλι θα μεταφέρεται σε ψηφιακή μορφή για τη διαδικασία του μοντάζ.»

του Σωτήρη Ζήκου

Διαβάστε σήμερα:

04 Ότι υπάρχουν οι καλύτερες προϋποθέσεις σήμερα για τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο, μας λέει η Βικτόρια Αμπρίλ

05 Για την τελετή λήξης του 46ου Φεστιβάλ και στιγμιότυπα από την παρουσία του Φράνσις Φορντ Κόπολα και της Βικτόρια Αμπρίλ

06 Η σκηνοθέτις Νίκη Καρίμι μιλάει για την ηρωίδα που ακούει τους άντρες να μιλούν, στην ταινία της *Νύκτα*

07 *All the invisible Children* η ταινία λήξης και η σκηνοθέτις Fien Trogh μιλάει για την ταινία της *Η ευτυχία του άλλου*

09 Ο Πρόεδρος του Ε.Κ.Κ., συγγραφέας Θανάσης Βαλτινός, μιλάει έξω απ' τα δόντια

10 Συνεντεύξεις των Liz Gill, Lance Daly, Carlos Carrera και Carlos Cuarón

12 Ο σκηνοθέτης Alexey Uchitel της ταινίας *Ονειρεύομαι το διάστημα* σε Πρώτο Πλάνο και οι ταινίες της ημέρας στις Ημέρες Ανεξαρτησίας

13 Η ηθοποιός Nathalie Boutefeu μας λέει το πόσο αντίθετη είναι στο να θεωρητικοποιεί τα πράγματα

15 Οι βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους του Φεστιβάλ Δράμας 2005 και οι επαναληπτικές προβολές ελληνικών ταινιών της Δευτέρας

16 Οι συντελεστές των ταινιών του τμήματος Ελληνικός Κινηματογράφος 2005 μας λένε τη γνώμη τους για το Φεστιβάλ

21 Ο σκηνοθέτης Fatih Akin μας λέει για το πώς είδε την Κωνσταντινούπολη ερχόμενος από τη Γερμανία

22 Fest Forward: The 46th International Thessaloniki Film Festival in english

Φράνσις Φορντ Κόπολα

46th Thessaloniki International Film Festival

Το Jameson πρωταγωνιστεί στο 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

στις 18-27 Νοεμβρίου 2005 • www.filmfestival.gr

www.jameson.gr

Μαγικές εικόνες που έρχονται να δώσουν μια άλλη διάσταση στην καθημερινότητά μας. 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Η έμπνευση παίρνει δεκάδες μορφές και γίνεται δημιουργία σε μια πόλη που γιορτάζει. Το Jameson, χορηγός των «Βραβείων Κοινού καλύτερης Ξένης και Ελληνικής ταινίας» υποστηρίζει δυναμικά αυτή τη μεγάλη εκδήλωση. Εσείς απλά, ζηστε στον μαγικό κόσμο του κινηματογράφου και απολαύστε ξεχωριστές στιγμές, παρέα με το Jameson.

THERE'S SOMETHING ABOUT JAMESON

Απολαύστε υπεύθυνα

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

	ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	1. Play	3,846	3,005	3,426
	2. Backstage	3,331	3,828	3,580
	3. Βορινές πολιτείες	3,100	2,886	2,993
	4. Κινέττα	2,303	2,746	2,525
	5. Άνθρωπος σπρώχνει καρότσι	3,868	4,185	4,027
	6. Καρπός στα στάχια	3,317	3,219	3,268
	7. Ερωτευμένοι	2,851	3,373	3,112
	8. Αίμα	2,701	2,382	2,542
	9. Πώς περνάν οι ώρες	3,250	3,304	3,277
	10. Γλυκιά μνήμη	3,919	3,710	3,815
	11. Μια νύχτα	3,545	3,725	3,635
	12. Το κορίτσι ταξιδιώτης	3,768	3,623	3,696
	13. Μαύρη βούρτσα	3,723	3,523	3,623
	14. Η ευτυχία του άλλου	3,907		

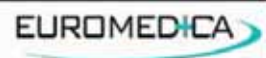
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2005	1. Ο Άλλος	3,962	3,753	3,858
	2. Η νοσταλγός	4,325	4,362	4,344
	3. Η γυναίκα είναι... σκληρός άνθρωπος	3,555	3,775*	3,665*
	4. Η χορωδία του Χαρίτωνα	4,612	4,578	4,595
	5. Λιούμπη	3,943	3,899	3,921
	6. Κινέττα	2,303	2,746	2,525
	7. Το Κακό	3,054		
	8. Το πήδημα του Κατσαντώνη	4,000	4,132	4,066
	9. Λουκουμάδες με μέλι	3,563	3,467	3,515
	10. Η εύκολη Λία	3,372	3,330	3,351
	11. Το όνειρο του Ικάρου	3,734	3,327	3,531
	12. Black μπέεε...	4,030	4,267	4,149
	13. Όμηρος	4,291	3,861	4,076
	14. Εκτός σχεδίου	4,026	4,533	4,280
	15. Τσίου...	4,254	4,520	4,387
	16. Θυμάμαι	4,068	3,722	3,895
	17. Buzzz	4,034	3,967	4,001
	18. Το όνειρο του σκύλου	3,846	3,738	3,792
	19. Κακολύρι	3,878	4,028	3,953
	20. Γλυκιά μνήμη	3,919	3,710	3,815
	21. Η πόλη των θαυμάτων	3,119	3,252	3,186
	22. Αργύπνια	4,121	4,181	4,151
	23. Γαλάζιο φόρεμα	3,982	4,007	3,995
	24. Υποβρύχιος έρωτας	2,375	3,620	2,998
	25. The zero years	3,236	3,767	3,502
	26. Η καρδιά του κτήνους	4,305		
	27. Κι αν φύγω θα ξανάρθω			

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ	1. Από τάφο σε τάφο	3,412	4,234	3,823
	2. Τι είναι ένας άντρας χωρίς μουστάκι;	4,132	4,249	4,190
	3. Δύο κορίτσια	3,826	3,802	3,814
	4. Απώλεσθέντα	3,957	3,249	3,603
	5. Η οδύσσεια του κυρίου Λαζαρέσκου	4,231	3,500	3,866
	6. Η πτώση του αγγέλου	2,725	2,600	2,663
	7. Lady Zee	3,407	3,630	3,519
	8. Κορώνα-γράμματα	3,178		
	9. Ο Κοκούμι	3,686	3,130	3,408
	10. Πήγαινε δυτικά	4,391	4,723	4,557
	11. Kontakt	4,229		
	12. Ρίνα	3,661	3,596	3,629
	13. Ο ήχος της πόλης			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON απονέμεται σε μία ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

* Η βαθμολογία της δεύτερης προβολής, καθώς και η τελική βαθμολογία βασίστηκε μόνο στα 20 πρώτα λεπτά της ταινίας, λόγω τεχνικού προβλήματος.

Το 46^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί τον Όμιλο EUROMEDICA για την πολύτιμη βοήθειά του

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ • ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 46ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 181 • ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΥΖΑΚΗ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑΙΔΟΥ, ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΣΕ, ΕΛΙΝΤΑ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ,

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ • ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ • ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: ΘΑΝΟΣ ΜΠΑΚΡΑΤΣΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΟΤΙΟΝ ΤΕΑΜ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ • website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Φινάλε στο Διεθνές Βικτόρια και Φράνσις for ever...

Τόσες ταινίες! Κι ούτε ένας έρωτας για μένα;

• Παίζει τρελο-Jon Bon Jovi και Gun's and Roses. Ο ήλιος ξεμύτισε επιτέλους και ζεσταίνει τα σκαλιπ μας. Σαν πασχαλίτσες μετά από βροχή σκουντουφλάμε μεταξύ μας, αλαφιάζουμε για τις τελευταίες τζούρες, πανικόβλητοι εκλιπαρούμε για (B) τη μαγική εισόδο. Φλερτάρουμε με τις σκοτεινές αίθουσες σαν εραστές που θα χωριστούν για το μεγάλο ταξίδι του κρύου. Τελευταία μελαγχολική έκρηξη αδρεναλίνης και κεφιού. Χρόνε, σταμάτα, και μη μου τη σπας. Ζούμε το κύκνειο άσμα μιας δεκαήμερης εποχής. Ω, εποχή μου θυμίζεις τον Καίσαρα και οι σινεφίλ σε χαιρετούν.

• Η αγάπη, η αγάπη θα μας χωρίσει, θα μας σκιάσει... Έπεσε σύρμα για το πάρτι στην Μπουτίκ. Μετά από 46 ταινίες και 62 σάντουιτς, ήρθαμε στα ίσα με guest τον Ντέιβιντ Χολμς. Χορός και μούρες γνωστές. Πλέον είμαστε όλοι γνωστοί μεταξύ μας. Δεν ξέρουμε τα ονόματά μας (γιαίσα, εμένα με λένε Σοτίρι), αλλά μας περιβάλλει η ίδια αύρα.

Μας ενώνει η κοινή εμπειρία (είμαι σαχλορομάντζας, το ξέρω). Και οι Joy Division τραγούδησαν δις Love, love will tear us apart again...

• Παύλος Ζάννας. Έχω κάρτα. Δεν περιμένει κανείς. «Μπορώ να μπω;» Μειδιάμα πορτιέρη. «Είναι σολντ άουτ. Σουζούκι είναι αυτός...» «Μα δεν είναι κανείς έξω, και θα στριμωχτώ...» «Καλά, αλλά να ξέρεις... θα πάρεις τη θέση κάποιου που έχει εισιτήριο. Σουζούκι είναι αυτός». Ω, καιρός, ω, ήθη... Έχουμε μεγκλαθεί με τον φευγάτο Σουζούκι. Έπρεπε να είναι εδώ, να δει τι πάρωση έχει πέσει με την μουτσούνα του και τις ό,τι να 'ναι, υπερκαλτ ταινίες του. Ούτε (I) ο ίδιος δεν θα πίστευε στα σχιστά του μάτια!

• Μήνυμα στο κινητό που έλαβα μόλις τώρα από φίλο σινεφίλ: «πανδαία Σουζούκι. Ρυθμικά χειροκροτήματα εν ώρα προβολής του αναρχικού μιούζικαλ Πριγκίπισσα Ραγκούν...»

• Έρχεται μια φίλη μου με ύφος γάτας που ανέβηκε κλεφτά στο τραπέζι και τσίμπησε σουτζουκάκια πριν την πάρουν χαμπάρι τα αφεντικά. Μου λέει: «έκανα κάτι κακό». Άρχισα να φαντάζομαι απίθανες ιστορίες, ότι έσκισε κάνα πανί οθόνης ή έχυσε κάνα κουβά με σοκολάτα στον Ζορζ. Ανοίγει την τσάντα της και βγάζει μια φωτογραφία. Είναι μια ολόσωμη του Γεωργούλη να χαμογελάει. «Να, ήταν κάτω,

καρφισωμένη χαμηλά, δεν την έβλεπε κανείς και τη σούφρωσα...» Καλά, δεν είναι δα κι έγκλημα. Να κλέψεις ολόκληρο τον Γεωργούλη και να τον δέσεις στο δωμάτιό σου, οκεί, το έχεις παρακάνει. Αλλά τώρα για μια φωτογραφία... σιγά το έγκλημα. Η πρώτη είσαι ή η τελευταία;

• Ο νόνος Κόπολα είναι εδώ! Με μούσια, ψηλάς και γεροδεμένος. Ο φίλος μου, Φράνκι (έτσι τον αποκαλώ, όταν έρχεται κατά (K) 'δω και πίνουμε χαλλαρές φραπεδιές...), εμφανίστηκε το πρωί στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης για να παρευρεθεί στην τιμητική εκδήλωση για τον φίλο του, σκηνογράφο Ντιν Ταβουλάρη. Δεν το πήραν πολλοί πρέφα, το μυρίστηκαν, βέβαια, αρκετοί φοιτητές, ήταν και οι προ-

Σοφία: Έμαθα ότι φέτος τα κάνετε πανάρα στις διεργασίες προς τιμήν μου για την ταινία μου Χαμένοι στη μετάφραση. Ευχαριστώ.

Βικτόρια: Μαζί σου, Ζορζ, θα ήθελα να παίξω όχι σε ταινία, αλλά σε σίριαλ (για να είμαστε πολύ καιρό μαζί). Ζορζ: Κάτσε πρώτα να σε περάσω απ' το ρυάκι στο λιμάνι, μη βραχείς.

σκήσεις αριθμημένες, οπότε επικράτησε παραδόξως... ο πολιτισμός! Όχι άλλος πολτός...

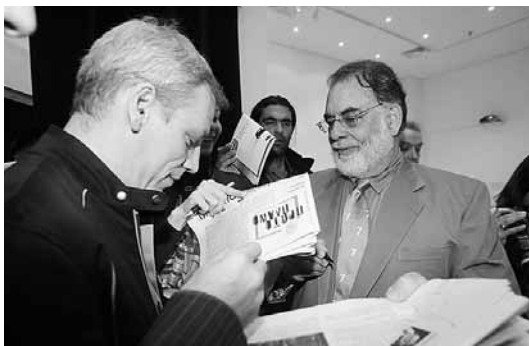
• «Πρέπει να είσαι νέος και παράτολμος για να ζήσεις τη ζωή. Πρέπει να παραμείνουμε παιδιά και (T) νεαροί στην καρδιά και στο πνεύμα, για να χρησιμοποιήσουμε τον ενθουσιασμό και την περιέργεια για το καινούριο και να τα συνδυάσουμε με την εμπειρία και τη γνώση που έχουμε αποκτήσει», είπε ο Φράνκι κι άρχισε κι αυτός τα κουλά μαθητικά. Στα πενήντα ένιωθε καλά, αλλά στα εξήντα μούτρωσε και το πήρε αλλιώς. Ξεχάστε το εξήντα. Το λέει πενήντα δέκα. Τώρα είναι πενήντα δεκάξι. Βάλτε λίγο και πληθωρισμούς, μετατροπές και δεν ξέρω και 'γω τι άλλο, έμεινε σκέτο δεκάξι. Ό,τι πει το παιδί...

• Μαζί ήταν και η γλυκύτατη κόρη του, η Σοφία Κόπολα. Να σας πω την αλήθεια, εμένα πιο πολύ με άγγιξε η δική της παρουσία. Είναι μικροκαμωμένη, πολύ απλή, αμήχανη κι έχει κάνει δύο ταινίες, *Αυτόχειρες παρθένου* και *Χαμένοι στη μετάφραση*, που είναι απλά υπέροχες. Κι όταν έφτασε με τον πατέρα της στο μουσείο, άρχισε να τραβάει φωτογραφίες τους... φωτογράφους. Εντελώς σουρεάλ...

• Αλλά το πιο σουρεάλ είναι, ότι κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης κι ενώ για πρώτη φορά το κοινό σφαζόταν για το ποιος θα κάνει ερώτηση στους Φράνκι και Ντιν, σήκωνε μαζί και η Σοφία το χεράκι της σαν μαθητούλα δημοτικού κι έκανε κι αυτή ερωτήσεις! Κόλλα πέντε, ρε, είσαι πολύ κουλί!

• Έδωσαν και αυτόγραφα. Ε, πού να κρατηθείς; Κοτζάμ Κοπολέικο είναι τούτο, να μην έχεις ένα σουβενίρ;

• Πάντως ο Φράνκι, έκανε το εξής (O) καταπληκτικό όταν τέλειωσε η εκδήλωση. Αντιλαμβάνομενος ότι υπήρχαν πολλοί νεαροί εν δυνάμει κινηματογραφιστές στην αίθουσα, τους μάζεψε στο βάθος, έδωσε τους υπόλοιπους κι έδωσε μια μικρή διάλεξη πάνω στις νέες τεχνολογίες και το μέλλον του κινηματογράφου. Έκατσα λιγάκι, άλλα άρχισαν οι ακαταλαβίστικοι κινέζικο όροι τζι μπι γιου, μπι κοιου ντου, κου κου

Φράνσις: Έμαθα ότι έχουνε γράψει κι ένα τραγούδι στην Ελλάδα για μένα. Ντην: Και για τον Φασμίντερ.

μου λου και την έκανα με ελαφρά βατραχοπηδημάκια...

• Δωρεάν σεμινάριο, αρκετά καυτηρημένα, για τη χρήση μικροφώνων: Όταν υπάρχει λαμπάκι στο ματσούκι ή στη συσκευή, τότε άμα είναι κόκκινο μάλλον δουλεύει, ενώ αν είναι οβητό, μάλλον τζίφος. Στο ματσούκι χειρός, κουμπάκι προς τα πάνω σημαίνει on, κουμπάκι προς τα κάτω off. Αν κάποιος δεν μιλάει στο μικρόφωνο... δεν θα το πιστέψετε αυτό που θα πω, αλλά... δεν ακούγεται! Κουφός, ε; Πάνε εκείνες οι εποχές των αρχαίων θεάτρων που όταν έπεφτε ένα κέρμα στη μέση της σκηνής ακουγόταν μέχρι και την τελευταία κερκίδα. Τότε... βαθιά ανάσα... δεν είχαμε (P) μικρόφωνα. Τώρα, έχουμε!

• Αν μου έλεγαν να ονομάσω πέντε κινηματογραφικές γυναικές που μου σημάδεψαν τη ζωή... μα απ' αυτές θα ήταν σίγουρα η Βικτόρια Αμπριλ. Σαρανταξέι, χρόνων, εντελώς μινιδι, με τα πεταχτά της αυτιάκια και προσωπάκι σαν ξωτικό, είναι απλά πανέμορφη.

• Εύκολα αντιτάθηκε στο δέλεαρ της Αμερικής, λέει. «Δεν είχα την τύχη ή την ατυχία να βρω τον έρωτα της ζωής μου, όπως η Πενέλοπε Κρουζ και ο Αντόνιο Μπαντέρας. Μονάχα ο έρωτας θα μπορούσε να αντισταθμίσει την πλήξη των αμερικανικών γυρισμάτων και το κακό φαγητό». Και μετά ρώτησε ο Ζορζ:

«Θα έκανες ταινία στην Ελλάδα;». «Αν είναι με 'σένα, όχι μόνο ταινία, αλλά ολόκληρο σίριαλ». Κι άρχισαν μέσα μου να στροβιλίζουν μικρά διαβολάκια... Άσε τον πρόεδρο κι έλα κοντά μου, (I) αιώνια αγαπημένη, μείνε στη φτωχή Θεσσαλονίκη και θα ξεπεράσουμε μαζί την πλήξη των ατελείωτων καφέδων και των βαρετών αμπελοφιλοσοφιών... Πορ φαβόρ...

• Βγήκε ο έχω-τρομερή-επαφή-με-τον-κόσμο Ρένος Χαλαμπιδής πριν την ταινία του και ξέσπασαν όλοι σε χειροκροτήματα. «Εντάξει, ρε παιδιά...» Κι άλλα χειροκροτήματα... «Να μιλήσουμε λίγο...» περισσότερα χειροκροτήματα... «Εντάξει, αποθεώστε με...» Τα χρήματα πολλοί εμίσησαν, την αποθέωση κανείς...

• Αφηγείται ο Ρένος με το αμίμητο θεατρικό του στυλ: «Πάλι καλά που δεν μου έκανε μήνυση ο Πέτρος Τατσόπουλος. Στην πρώτη ταινία μου, του έκλεψα κάνα δυο σκηνές από το βιβλίο του. Στη δεύτερη, επίσης. Με παίρνει τηλέφωνο και μου λέει: 'θα σου κάνω μήνυση'. Μην μου κάνετε μήνυση! Αγκαλιάστε με! Σας το γυρίζω λίγο-λίγο. Αφήστε με να το γυρίσω όλο!» Και (A) ξεπήδησε η Καρδιά του κτήνους...

• Όσο για την Κυριακή... οίμε θεοί και δαίμονες, κατάρτα στο σύμπαν και στα στοιχεία της φύσης! Μην είναι η τελευταία μέρα; Μην είναι η συντέλεια του φεστιβαλικού κόσμου; Μην είναι η εξαφάνιση των σικάτων κοριτσιών και των ακριβών κασκόλ; Μην γίνουμε πάλι μια μπας κλας (πλην... ερωτική...) πόλη; Ας αγκαλιαστούμε όλοι πριν το τέλος... Φουσουου (στεναγμός απόγνωσης)... πρέπει να ψάξω να βρω μια ζωή...

Sotiris Babatzim (donkhotis@hotmail.com)

27 ΚΥΡΙΑΚΗ • SUNDAY

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	TONIA MARKETAKI	FRIDA LIAPPA	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	ODEON - PLATIA
<p>20:30 ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ CLOSING CEREMONY</p> <p>Τριμηνιακή Εκδήλωση Βιτόριο Στοράρο Honorary Ceremony Vittorio Storaro</p> <p>Απονομή Βραβείων Διεθνούς Διοργανιστικού Award Ceremony International Competition</p> <p>All the Invisible Children - 116' Mehdi Charef, Emir Kusturica Spike Lee, Katia Lund Jordan Scott & Ridley Scott Stefano Veneruso, John Woo Italy 2005 O.V. French, Mandarin, English, Italian, Portuguese, Serbo-Croatian/English sub.</p>	<p>11:00 Hou Hsiao-hsien Tribute XXX: Πορτρέτο του Χου Χσιό-χσιέν/ HHH: portrait de Hou Hsiao-hsien - 91' Olivier Assayas, France - Taiwan 1997 O.V. Taiwanese/English sub.</p> <p>13:00 Antoinetta Angelidi Tribute Ideas Fixes - Dies Erae (Παρολαγές στο ίδιο θέμα) / Ideas Fixes - Dies Erae - 60min Αντουανέτα Αγγελιδή / Antoinetta Angelidi, Greece 1977 O.V. Greek/English sub.</p> <p>14:30 Seijun Suzuki Tribute Πιστολά Όπερα / Pisutoru Opera - 110' Seijun Suzuki, Japan 2001 O.V. Japanese/English sub.</p> <p>17:00 ID-05 Η πορόκληση / La Neuvaine - 97' Bernard Emond, Canada 2005 O.V. French/English sub.</p> <p>19:00 ID-05 Στο κρεβάτι / En la cama - 85' Matias Bize, Chile - Germany 2005 O.V. Spanish/English sub.</p>	<p>11:00 George Panoussopoulos Tribute Τοξείδι του μέλιτος/ Ταξίδι του μέλιτος - 112' George Panoussopoulos, Greece 1979 O.V. Greek/English sub.</p> <p>13:30 Feature Films Κι αν φύγω... θα ξανάρθω / Ki an fygo... tha xanarho - 87' Δώρα Μασκλαβάνου / Dora Masklavanou, Greece 2005 • O.V. Greek/English sub.</p> <p>15:45 Feature Films Η Καρδιά του κτήνους / I kardia tou ktinous - 80' Ρένος Χαρολαμπιδής / Renos Haralambidis, Greece 2005 • O.V. Greek/English sub.</p> <p>18:00 Antoinetta Angelidi Tribute Κλέφτης ή η πραγματικότητα / Kleftis i i pragmatikotita - 83' Αντουανέτα Αγγελιδή / Antoinetta Angelidi, Greece 2001 O.V. Greek/English sub.</p> <p>20:00 Spotlight on Alexis Bisticas 7 μικρού μήκους ταινίες / 7 short films - 98' O.V. Greek, English/English sub.</p> <p>22:00 Award-winning Short Films Βραβευμένες Ταινίες Μικρού Μήκους Φεστιβάλ Δρόμος 2005 Award-winning Short Films Film Festival at the City of Drama 2005</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ygri erimos - The Mirror Stage • Defferi fyssi - Ohe cat • Ta salingarita tis Lulu's - 3 • Samoure - O teleftos fakiris • Pyninos belas se mikro paramythi • O kleftis - Blackberries • Sto Pedon - I fotografos ton Trikalon • Prostasia <p>O.V. Greek/English sub.</p>	<p>11:00 International Competition Η ευτυχία του άλλου / Een Ander Zijn Geluk - 98' Fien Troch, Belgium - The Netherlands 2005 O.V. Dutch/English sub.</p> <p>13:30 Michael Winterbottom Tribute Τρίστημ Σάντι: Μια ιστορία γι' αγρίους / Tristram Shandy: A Cock and Bull Story - 91' Michael Winterbottom, UE 2005 O.V. English</p> <p>15:30 Hou Hsiao-hsien Tribute Χαρούμενος άνεμος / Feng'er Titacai - 90' Hou Hsiao-hsien Taiwan 1981 O.V. Mandarin/English sub.</p> <p>18:00 Patrice Chereau Judith Therpauve - 125' Patrice Chereau, France 1978 O.V. French</p> <p>20:30 Special Screenings Κρυμμένος / Cache - 112' Michael Haneke, France - Austria - Germany - Italy 2005 O.V. French/English sub.</p> <p>23:00 Hou Hsiao-hsien Tribute Goodbye South, Goodbye / Nanguo Zaijian, Nanguo - 116' Hou Hsiao-hsien, Taiwan 1996 O.V. Mandarin, Taiwanese/English sub.</p>	<p>13:00 Focus on New Danish Cinema Ουκ επιθυμήσεις τη γυναικα του πλησιον σου / Bridre - 110' Susanne Bier, Denmark 2004 O.V. Danish/English sub.</p> <p>15:30 ID-05 Αδαφές / Hermanas - 88' Julia Solomonoff, Argentina - Spain 2005 O.V. Spanish/English sub.</p> <p>18:00 Seijun Suzuki Tribute Πριγκίπισσα Ρακούν / Operetta Tanuki Goten - 110' Seijun Suzuki, Japan 2005 O.V. Japanese/English sub.</p> <p>20:30 ID-05 Ονειρεύομαι το διάστημα / Kosmos Kak Predchuvstvie - 90' Alexey Uchitel, Russia 2005 O.V. Russian/English sub.</p> <p>23:00 Kim Jee-woon Tribute Η ιστορία δύο αδελφών / Janghwa, Hongryeon - 115' Kim Jee-woon, South Korea 2003</p>	<p>11:00 Balkan Survey Main Selection Kontakt - 110' Sergej Stanojkovski, FYROM-Germany 2005 O.V. Slavomacedonian/English sub.</p> <p>13:30 Balkan Survey Main Selection Κορόνω-γρόμματτα / Yazı Tura - 110' Ugur Yucel, Turkey - Greece 2004 O.V. Turkish/English sub.</p> <p>16:00 Balkan Survey Main Selection Ο ήχος της Πόλης / Crossing the Bridge - The Sound of Istanbul - 90' Fatih Akin, Germany - Turkey 2004 O.V. Turkish, English, German/English sub.</p> <p>18:00 Focus on New Irish Cinema Μνήμη χρυσόψαρου / Goldfish Memory - 85' Liz Gill, Ireland 2003 O.V. English sub.</p> <p>20:30 Focus on New Danish Cinema Τα μίλα του Αδάμ / Adams Aebler - 94' Anders Thomas Jensen, Denmark 2005 O.V. Danish/English sub.</p> <p>23:00 Mexican Cinema Αθώς φωνές / Voces Inocentes - 120' Luis Mandoki, Mexico - USA - Puerto Rico 2004 O.V. Spanish/English sub.</p>	<p>15:00 Patrice Chereau Tribute Αυτοί που μ' αγαπάνθ θα πάρουν το τρένο / Ceux qui m'aiment prendront le train - 122' Patrice Chereau, France 1998 O.V. French</p> <p>17:30 Hou Hsiao-hsien Tribute Μια ιστορία της Τσιπέι / Qingmei Zhuma - 105' Edward Yang, Taiwan 1985 O.V. Mandarin, Taiwanese/English sub.</p> <p>20:00 Michael Winterbottom Tribute Jude - 123' Michael Winterbottom, UE 1996 O.V. English</p> <p>22:30 Patrice Chereau Tribute Σαρκική εξάρτηση / Intimacy - 120' Patrice Chereau, UK - France 2000 O.V. English</p>

Η μουσική και το τραγούδι ήταν ένα όνειρο είκοσι ετών για την Βικτόρια Αμπρίλ. Το πραγματοποίησε φέτος και ήρθε να το μοιραστεί μαζί μας με δύο ώρες γεμάτες «έρωτα και χωρισμό» σε μια συναυλία στο Μέγαρο Μουσικής, στο πλαίσιο του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Βικτόρια Αμπρίλ

Μικροκαμωμένη, αυθόρμητη και με το μεσογειακό της ταμπεραμέντο να ξεχειλίζει χιούμορ και σπιρτάδα, η μούσα του Αλμοδόβαρ έφτασε στη συνέντευξη τύπου στο λιμάνι με διάθεση χαλαρή και φιλική, μιλώντας για τη μουσική, τον κινηματογράφο, την εμπειρία της στο Χόλιγουντ αλλά και το Παρίσι όπου ζει. Πώς της φάνηκε η Θεσσαλονίκη; Στη μικρή της βόλτα από το ξενοδοχείο έως το λιμάνι, σκέφτηκε τη Βαρκελώνη. Και στην επισήμανση ότι εδώ δεν έχουμε Γκαουντί, η γοητευτική Ισπανίδα ηθοποιός μάς χάρισε ένα θαυμαστικό: «Ναι, αλλά έχετε το Βυζάντιο!».

Μια εξαιρετική στιγμή για το ευρωπαϊκό σινεμά

Κατά τη γνώμη μου ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος ζει μια εξαιρετική στιγμή. Διαθέτει τα πάντα. Καλές ιστορίες, καλές παραγωγές, καλούς ηθοποιούς, υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να σώσουμε τους μικρούς κοντινούς πολιτισμούς, τους οποίους οι περισσότεροι δεν γνωρίζουμε. Πριν από 30 χρόνια, όταν άρχισα να δουλεύω στο σινεμά, είχαμε περιέλθει σε κατάσταση κρίσης. Και δείτε τι γίνεται σήμερα. Η παλιά εκείνη κρίση συνίστατο σε πολλά πράγματα. Καταρχήν, η χρηματοδότηση. Δεν υπήρχαν επαρκή κονδύλια για να γίνουν οι παραγωγές του μεγέθους των αμερικανικών. Υπήρχε επίσης κρίση όσον αφορά το τεχνικό μέρος. Δεν είχαμε καλά καταρτισμένους τεχνικούς οι οποίοι να είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε παραγωγές με προϋπολογισμούς μεγάλους, αντίστοιχους αυτών των αμερικάνικων ταινιών. Σε όλη αυτή τη διάρκεια των τριάντα χρόνων όμως, αυτή η κρίση δεν άγγιξε ποτέ τις ξεχωριστές ιστορίες που είχε να αφηγηθεί ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος ή τους λαούς και όλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους που αξίζει τον κόπο να διηγηθεί το σινεμά. Η σημερινή κρίση βρίσκεται στο επίπεδο της προβολής. Έχουμε πλέον ταινίες, ηθοποιούς, προϋπολογισμούς υψηλούς, λόγω των συμπαραγωγών στις οποίες συμμετέχουν τρεις ή περισσότερες χώρες, αλλά πλέον δεν έχουμε αίθουσες. Είναι δύσκολο να παρακολουθήσει κανείς ποιες είναι οι εξελίξεις στον ιρανικό, τον ιταλικό ή τον γερμανικό κινηματογράφο. Ο γαλλικός κινηματογράφος βρίσκεται σε καλύτερη μοίρα από αυτήν την άποψη γιατί η αμερικανική παραγωγή δεν έχει διεισδύσει τόσο πολύ στη Γαλλία.

Η σημασία των φεστιβάλ

Γι' αυτό ακριβώς είναι σημαντικά τα φεστιβάλ. Στις μέρες μας, αποτελούν τον μοναδικό χώρο στον οποίο το κοινό μπορεί να έρθει σε επαφή με άλλους πολιτισμούς. Είναι τεράστια η συμβολή τους στο να μην καταπατηθεί ο πολιτισμός των μικρότερων χωρών και να μην γίνει λεία του αμερικάνικου πολιτισμού, ώστε να μην πεθάνουμε όλοι ηλίθιοι σε αυτόν τον κόσμο.

Η πρόκληση του Χόλιγουντ

Δεν ήταν καθόλου δύσκολο να αντισταθώ στην πρόσκληση του Χόλιγουντ. Έκανα δύο αμερικάνικες παραγωγές, μία στο Λος Άντζελες και μία στο Τέξας. Η ταινία στο Τέξας ήταν συμπαραγωγή με την Ισπανία. Μπορώ να πω ότι έζησα στην Αμερική τους τρεις πιο βαρετούς μήνες της ζωής μου. Ευτυχώς που δεν ξεκίνησα να κάνω κινηματογράφο στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλιώς δεν θα είχα γίνει ποτέ ηθοποιός. Για να μην μιλήσω για το χάλι του φαγητού. Το να τρως τόσο άσχημο φαγητό επί τρεις μήνες ήταν κάτι πολύ επώδυνο. Και προσωπικά εγώ δεν είχα την τύχη ή την ατυχία να βρω στην Αμερική τον έρωτα της ζωής μου, όπως άλλοι Ισπανοί ηθοποιοί, σαν τον Αντόνιο Μπαντέρας ή

«Καλές ιστορίες, καλές παραγωγές, καλοί ηθοποιοί, υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να σώσουμε τους μικρούς κοντινούς πολιτισμούς, τους οποίους οι περισσότεροι δεν γνωρίζουμε»

την Πενέλοπε Κρουζ. Πραγματικά, ίσως μόνο ο έρωτας μπορεί να σε κάνει να αντέξεις τον στομαχόπονο που σου προκαλεί το αμερικάνικο junk food. Μπορεί να μην είσαι υγιής, αλλά τουλάχιστον με τον έρωτα είσαι ευτυχισμένος.

Πάθος με την Bossa Nova

Το άλμπουμ που έχω κάνει λέγεται «Putcheros do Brazil». Είναι μια επιλογή, που έχω κάνει εγώ, των αγαπημένων μου κομματιών της bossa nova. Η bossa nova είναι η μουσική επένδυση της παιδικής μου ηλικίας. Είναι το πρώτο μου μεγάλο πάθος. Την επιλογή αυτή την έκανα, ανεξάρτητα από τις επιλογές τις οικογένειάς μου, στα δέκα μου χρόνια. Κι είναι μια επιλογή που με ακολούθησε στα 20, στα 30, στα 40, και τα τελευταία είκοσι χρόνια μαγειρεύω σε σιγανή φωτιά την επιθυμία μου να την τραγουδήσω. Από πολύ μικρή αισθάνθηκα ότι την bossa nova την είχε ανακαλύψει ο Antonio Carlos Jobim για μένα. Γιατί

συνδυάζει δύο χαρακτηριστικά. Τη λεπτότητα και το βάθος. Πολύ καλές μελωδίες, πολύ καλούς στίχους. Και στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, θεωρώ ότι έχω την αναγκαία ωριμότητα να ερμηνεύσω την bossa nova έτσι όπως πρέπει. Η ηχογράφηση του άλμπουμ έγινε με ένα κουιντέτο μουσικών που με ακολουθεί και στις συναυλίες. Η χώρα καταγωγής των μουσικών είναι η Κούβα, μια χώρα την οποία λατρεύω, και η Γαλλία. Πρόκειται για ένα πολύ γερά δεμένο σχήμα, το οποίο με ακολουθεί κατά πόδας, ως πάνθηρες. Στη σημερινή παράσταση δεν υπάρχει σκηνοθεσία, δεν θα κάνω περφόρμανς, είναι από τις λίγες φορές που δεν θα κρυφτώ πίσω από τρίτους. Θα είμαστε οι δυο μας, εσείς το κοινό, κι εγώ. Κι αυτό είναι το καλό με τις συναυλίες. Ότι τα πράγματα γίνονται μόνο από δύο. Δεν υπάρχει διαμεσολάβηση. Θα ακούσετε λοιπόν δύο ώρες γεμάτες έρωτα και χωρισμό.

Το Παρίσι δεν φλέγεται

Κατά τη γνώμη μου, τα γεγονότα που συνέβησαν στα πρόστια του Παρισιού μεγεθύνθηκαν σε πολύ μεγάλο βαθμό από τα μέσα ενημέρωσης. Παραφουσκώθηκαν. Ζω στη Γαλλία και σας πληροφορώ ότι εκεί δεν έγιναν τόσο αισθητά. Μόνο τα δελτία ειδήσεων, κυρίως αμερικανικών σταθμών, παρουσίασαν το Παρίσι να φλέγεται. Θα έλεγα ότι ήταν η αντίδραση κάποιων περιθωριακών ομάδων σε έναν Υπουργό Εσωτερικών, ο οποίος χρησιμοποιεί χαρακτηρισμούς ανεπίτρεπτους, πόσο μάλλον όταν ο ίδιος έχει την ιδιότητα του πολιτικού. Θα σας έλεγα λοιπόν να έρθετε διακοπές στο Παρίσι. Δεν φλέγεται το Παρίσι, απλά κάνει κρύο.

Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

Η Τελετή Λήξης του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Σήμερα στις 20:30 στο Ολύμπιον θα πραγματοποιηθεί η Τελετή Λήξης του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Την εντυπωσιακή τελετή λήξης θα παρουσιάσουν οι ηθοποιοί **Γαγώ Μπρέμπου** και **Γιώργος Καραμίκος**, ενώ τη σκηνοθεσία υπογράφει ο **Κωνσταντίνος Ρήγος**.

Η τελετή θα ξεκινήσει με την απονομή του **Χρυσού Αλέξανδρου στον κινηματογραφιστή Βιτόριο Στοράρο από τον Μιχάλη Κακογιάννη**. Στη συνέχεια η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ) θα απονεμίσει βραβείο σε μία ελληνική ταινία, ενώ η Ένωση Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου και Τηλεόρασης (ΕΤΕΚΤ) θα απονεμίσει το **βραβείο τεχνικής αρτιότητας** επίσης σε μία ελληνική ταινία. Εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων, ο συντονιστής του τηλεοπτικού σταθμού της Βουλής (Βουλή-Τηλεόραση), **Κωνσταντίνος Αλαβάνος**, θα απονεμίσει για πρώτη φορά το **Βραβείο «Ανθρώπινες Αξίες»** σε

μία ταινία από το τμήμα «Ημέρες Ανεξαρτησίας», ένα βραβείο που συνοδεύεται από το χρηματικό ποσό των 15.000€. Η **Διεθνής Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI)** θα απονεμίσει τα βραβεία της επιτροπής σε μία ελληνική και σε μία ξένη ταινία. Τα **Βραβεία Κοινού Jameson** απονεμονται και φέτος σε μία ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού (3.000€) και σε μία ελληνική ταινία, υποψήφια για τα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας 2005 του Υπουργείου Πολιτισμού (3.000€) και για πρώτη φορά σε μία ταινία του τμήματος Ματιές στα Βαλκάνια (2.000€). Η Διεθνής Κριτική Επιτροπή του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, που απαρτίζεται από τον Βιτόριο Στοράρο (Πρόεδρο), τον Ούλριχ Φέλσπεργκ, τον Σογιγκί Κουγιατέ, την Αντουανέττα Αγγελίδη, τον Λοτζ Κέριγκαν, τον Λεονάρτο Γκαρσία Τσάο και τη Νατάσα Ρενιέ, θα απονεμίσει τα βραβεία του Διεθνούς Διαγωνιστικού: τον **Χρυσό Αλέξανδρο** που συνοδεύεται από το χρηματικό έπαθλο των

37.000€, τον **Αργυρό Αλέξανδρο** που συνοδεύεται από το χρηματικό έπαθλο των 22.000€ και τα Βραβεία Καλλιτεχνικής Επίτευξης, Α' Γυναικείου Ρόλου, Α' Αντρικού Ρόλου, Σεναρίου, και Σκηνοθεσίας. Στην τελετή λήξης του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα παραστούν ο υφυπουργός Πολιτισμού κ. Πέτρος Τατούλης, ο Γενικός Γραμματέας του υπουργείου Πολιτισμού κ. Χρήστος Ζακόπουλος, ο υφυπουργός Αθλητισμού κ. Γιώργος Ορφανός, ο υπουργός Μακεδονίας κ. Νίκος Τσιαρτσιώνης, ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Βασίλης Παπαγεωργόπουλος και ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης.

Η τελετή λήξης θα ολοκληρωθεί με την προβολή της πολυαναμενόμενης σπονδυλωτής ταινίας **All the Invisible Children** των Mehdi Charef, Emir Kusturica, Spike Lee, Katia Lund, Tony Scott, Jordan Scott, Stefano Veneruso και John Woo.

SPOTLIGHT

Ο Φράνσις Φόρντ Κόπολα στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Η Βικτόρια Αμπρίλ στους χώρους του Φεστιβάλ στο λιμάνι

Στιγμιότυπα από την τιμητική τελετή για τους Φράνσις Φορντ Κόπολα, Ντην Ταβουλάρη και Ορόρ Κλεμάν

Η ευτυχία του άλλου / Een ander zijn geluk

της Fien Troch (Βέλγιο-Ολλανδία, 2005)

Υπαρξιακός τρόμος, συναισθηματική αποξένωση και αστυνομική ιστορία μπλέκονται σε αυτό το κοινωνικό δράμα της Φλαμανδής σκηνοθέτιδας Φιν Τροχ, που εξετάζει την ανθρώπινη ευτυχία σε σχέση με τους γύρω μας αλλά και τον σημερινό τρόπο ζωής.

Σε ένα φλαμανδικό χωριό, ένα μωσαϊκό διαφορετικών χαρακτήρων αρχίζουν να διασταυρώνουν τις ζωές τους μετά από έναν φρικτό θάνατο. Ένα μικρό αγόρι χάνει τη ζωή του σε ένα τροχαίο δυστύχημα. Ο οδηγός ενός αυτοκινήτου το έχει παρασύρει στο δρόμο και το έχει αφήσει αβοήθητο να πεθάνει. Όταν η είδηση μαθαίνεται, ολόκληρο το χωριό περιέρχεται σε κατάσταση σοκ. Όσο, όμως, συνεχίζεται η αναζήτηση του οδηγού του αυτοκινήτου, τόσο τα γεγονότα περιπλέκονται και συσκοτίζονται. Η κατάσταση είναι πια τόσο τεταμένη, που ο θάνατος του παιδιού γίνεται αφορμή για να βγουν πάλι στην επιφάνεια ξεχασμένα μίσση και να λυθούν παλιές διαφορές. Αλλά σ' ένα χωριό όπου οι ζωές όλων είναι αλληλένδετες, κανείς δεν είναι πραγματικά αθώος, και όλοι έχουν αίμα στα χέρια τους.

Η ταινία παρακολουθεί μια σειρά από παράξενους χαρακτήρες (μια νεαρή μητέρα και υπάλληλο σε κατάσταση οπτικών ειδών που βρίσκεται σε διάσταση με τον σύζυγό της, ένας πατέρας που πεθαίνει από καρκίνο αλλά το κρύβει από την οικογένειά του, ένας αστυνομικός με προβλήματα όρασης), να υποψιάζονται και να καταδικάζουν σιωπηλά ο ένας τον άλλον, ενώ έρχονται αντιμέτωποι με τα αδιέξοδα της προσωπικής τους ζωής. Άδεια και στεγνά από ζωή σπίτια, μεγάλα εμπορικά κέντρα, μοντέρνα σουπερμάρκετ, φουτουριστικά καταστήματα, αχανείς ερημικές φυσικές τοποθεσίες φιλοξενούν τις μετέωρες υπάρξεις τους σε έναν κόσμο καταναλωτικής αποθέωσης και άνεσης που έχει στραγγίξει από τα πρόσωπα κάθε σταγόνα ανθρώπινης επαφής. Μέχρι τη στιγμή που η

τραγωδία του άλλου, μας αναγκάζει να βρούμε από την τακτοποιημένη μας ζωή και να σκεφτούμε όχι μόνο την αλληλεπίδραση των πραγμάτων αλλά και την ατομική ευθύνη απέναντι στη συλλογική ευτυχία μιας κοινωνίας.

Η ευτυχία μας είναι αλληλένδετη με την ευτυχία του άλλου και αντίστροφα, μας λείπει αυτό το μελαγχολικό και σκοτεινά ειρωνικό ντεμπούτο της σκηνοθέτιδας, το οποίο χρησιμοποιεί πολλαπλές αφηγηματικές διαδρομές, λιτή και σχεδόν στοιχειωτική μουσική αλλά και καφκικές ατμόσφαιρες για να χτίσει το δράμα και το σασπένς που κρύβει κάθε στιγμή της ζωής, λειτουργώντας ταυτόχρονα ως μια ενδιαφέρουσα μεταφορά πάνω στο σύγχρονο τρόπο ζωής.

Τ.Ζ.Π.

» *Ciné Φρίντα Λιάππα, 11:00*

Για μια ηρωίδα που ακούει τους άντρες...

Niki Karimi, σκηνοθέτις της ταινίας *Μια νύχτα*

μου ήταν να αφήσω το κοινό ελεύθερο να προβεί στις δικές του κρίσεις για όσα βλέπει και ακούει.

ΚΟΙΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΥΝΟΛΙΚΑ

Φυσικά, ως γυναίκα με ενδιαφέρουν τα προβλήματα των γυναικών αλλά πιστεύω ότι όταν επικεντρώνεις αποκλειστικά στο δικό σου φύλο, τότε μπορεί να καταφύγεις σε υπερβολές. Η δική μου οπτική έχει να κάνει με την κριτική στην κοινωνία συνολικά. Και όχι να μιλήσω για τις γυναίκες με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Και ήθελα το κοινό να σκεφτεί μόνο του πάνω σε αυτή την κατάσταση. Για παράδειγμα, η τρίτη ιστορία μέσα στην ταινία. Είναι ένας άντρας που μας λέει ότι σκότωσε τη γυναίκα του επειδή τον απατούσε. Το συναίσθημά μας κλίνει να τον συμπαθήσει γιατί έκανε αυτή την αποτρόπαια πράξη, λόγω της απιστίας. Αλλά μετά μας λέει ότι είναι ένας δημοκρατικός άνθρωπος. Και πρόκειται για έναν γραφίστα, δηλαδή έναν άνθρωπο σκεπτόμενο. Μιλάει λοιπόν για δημοκρατία αλλά δεν συμπεριφέρεται ανάλογα. Για μένα, καθένας από τους τρεις άντρες στην ταινία αντιπροσωπεύει κι ένα διαφορετικό κοινωνικό επίπεδο στο Ιράν. Ο πρώτος είναι ένας επικειρηματίας, ο δεύτερος ένας μορφωμένος γιατρός και ο τρίτος ένας διανοούμενος γραφίστας. Αλλά δεν αφορά αποκλειστικά το Ιράν, θα μπορούσε να αφορά όλες τις χώρες και τις κοινωνίες του κόσμου. Το πόσο εύκολα μιλάμε για δημοκρατία και ισότητα αλλά όταν βρεθούμε σε μια δύσκολη κατάσταση αντιδρούμε αλλιώς. Όποια λοιπόν κι αν είναι προσωπική μου θέση για όλο αυτό, ήθελα να δείξω την πραγματικότητα.

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΝ ΝΥΧΤΑ

Στο φως της μέρας, τίποτα δεν είναι καθαρό. Τη μέρα βλέπεις ανθρώπους να πηγαίνουν στη δουλειά, να τρώνε, να απασχολούνται σε καθημερινές δραστηριότητες. Αλλά τη νύχτα, όταν δεν έχουν κάτι συγκεκριμένο να κάνουν, έρχονται στην επιφάνεια τα προβλήματα και ο πόνος τους. Επίσης, ήθελα να τονίσω ότι είναι μια πικρή και όχι μια γλυκιά ταινία. Και η νύχτα εξυπηρετεί αυτή την άποψή μου.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η έλλειψη επικοινωνίας γενικά. Πάσχουμε από αυτό. Υπάρχουν πάρα πολλές ιστορίες για γυναίκες και άντρες που δεν μπορούν να κατανοήσουν ο ένας τον άλλον. Οι γυναίκες έχουν την τάση να καταλαβαίνουν τους άνδρες περισσότερο. Οι άνδρες ζουν πραγματικά σε έναν δικό τους κόσμο, τους είναι πολύ δύσκολο να βγουν από αυτόν. Θέλουν περισσότερα από τη ζωή, είναι πιο απαιτητικοί. Ενώ οι γυναίκες νοιάζονται περισσότερο για το τι συμβαίνει σε ένα ανθρώπινο πλάσμα. Αυτός είναι ο δικός μου τρόπος σκέψης. Όμως στην ιρανική κοινωνία έχουμε κι άλλα προβλήματα στις σχέσεις ανάμεσα στα δύο φύλα. Όπως, τα δικαιώματα των γυναικών. Οι άνδρες έχουν περισσότερα δικαιώματα από τις γυναίκες.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΤΟ ΙΡΑΝ

Είναι μια μεγάλη διαμάχη. Οι γυναίκες θέλουν να μάθουν τον εαυτό τους, έχουμε πολλές γυναίκες στα πανεπιστήμια. Ο μέσος όρος των γυναικών που σπουδάζουν στο Ιράν είναι διπλάσιος από αυτόν των αντρών. Τις ενδιαφέρει να βγάλουν χρήματα, να μπορούν να στηρίζουν οικονομικά τον εαυτό τους και να έχουν ίσα δικαιώματα με τους άνδρες. Αλλά η κοινωνία δεν τους αναγνωρίζει τίποτα. Για παράδειγμα, αν μια γυναίκα χωρίσει, τότε το παιδί της ανήκει δικαιοδικά στο σύζυγό της. Και δεν μπορείς να κάνεις κάτι γι' αυτό παρά μόνο να αγωνιστείς και διεκδικήσεις μια καλύτερη μεταχείριση. Το λιγότερο λοιπόν που μπορείς να κάνεις είναι να μιλήσεις γι' αυτό, μέσα από το σινεμά, τη λογοτεχνία, την τέχνη γενικά.

Ο ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ ΚΑΙ Η ΤΑΙΝΙΑ

Στο Δέκα του Κιαροστάμι βλέπεις μόνο δύο λήψεις σε αυτοκίνητο. Η δική μου ταινία έχει πάρα πολλές. Ένας λόγος που γύρισα την ταινία στο εξωτερικό περιβάλλον, ήταν το γεγονός πως οι γυναίκες δεν φορούνε τσαντόρ μέσα στο σπίτι. Και εγώ ήθελα να είναι ρεαλιστική η απεικόνιση της γυναίκας του Ιράν. Υπάρχει λοιπόν μια μικρή σκηνή στο σπίτι και

μετά η ηρωίδα βγαίνει έξω, όπου συναντάει μια σειρά από ανθρώπους. Πού θα τους συναντήσει λοιπόν; Σε ένα μπαρ, σε ένα ρεστοράν, σε ένα νοσοκομείο και σε ένα αυτοκίνητο. Χρησιμοποίησα περισσότερο το αυτοκίνητο γιατί μου αρέσει και η κίνηση που υπάρχει σε αυτό. Αλλά είναι πολύ διαφορετική ταινία από αυτή του Κιαροστάμι.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

Νομίζω ότι ο πιο σημαντικός λόγος για την ύπαρξη μιας τόσο δυνατής ιρανικής κινηματογραφίας είναι όλη αυτή η καταπίεση που υπάρχει στην ιρανική κοινωνία. Οι καλλιτέχνες ψάχνουν έναν τρόπο να το ξεπεράσουν αυτό. Όπως όταν είσαι σε μια χώρα που δεν υπάρχει κάποιο πολύ μεγάλο πρόβλημα, κι επομένως δεν χρειάζεται να σκεφτείς πάρα πολύ, δεν χρειάζεται να ψάχνεις τρόπους να είσαι δημιουργικός. Στο Ιράν, λόγω της πίεσης που βιώνουν οι άνθρωποι, υπάρχει η ανάγκη να εκφραστούν με πολλούς τρόπους, όπως το σινεμά, η λογοτεχνία, η ποίηση. Επίσης, έχουμε ένα πολύ μεγάλο πολιτιστικό παρελθόν στην χώρα μας, το οποίο υπάρχει στα κύτταρα μας. Αν πας σε ένα μανάβικο στο Ιράν, θα σου πουν ένα ποίημα. Είναι κάτι πολύ παράξενο. Και μετά έχουμε όλη αυτή την πολύ μεγάλη λογοκρισία. Όταν υπάρχει λογοκρισία αναγκάζεσαι να ψάχνεις καινούριες ιδέες, προκειμένου να αποφύγεις το καταπιεστικό περιβάλλον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ

Αναγκάστηκα να κόψω 15 λεπτά από την ταινία μου αφότου πέρασα από την επιτροπή λογοκρισίας. Η λογοκρισία στο Ιράν όσον αφορά το σινεμά, δεν έχει να κάνει με το σεξ ή τη βία. Απλά δεν θέλουν κάποια πράγματα που αφορούν την κοινωνία μας να είναι εκεί. Πρέπει λοιπόν να πάρεις άδεια για να προβάλλεις την ταινία σου. Είναι μια πολύ δύσκολη κατάσταση για τους καλλιτέχνες.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

All the invisible children

των Mehdi Charef, Emir Kusturica, Spike Lee, Katia Lund, Ridley & Jordan Scott, Stefano Veneruso και John Woo (Ιταλία, 2005)

[ΤΑΙΝΙΑ ΛΗΞΗΣ]

Επτά ιστορίες, διάρκειας έως 18 λεπτών η κάθε μία, που μας ταξιδεύουν στην Αφρική, τη Σερβία-Μαυροβούνιο, τη Βραζιλία, τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Μεγάλη Βρετανία, την Ιταλία και την Κίνα

Επτά διαφορετικές ιστορίες που φέρνουν στο φως το δράμα των μη προνομιούχων και αγνοημένων παιδιών του πλανήτη. Επτά διαφορετικές χώρες όπου τα παιδιά ζουν μια «σκυλιάσια ζωή». Επτά αναγνωρισμένοι σκηνοθέτες πίσω από την κάμερα και το προσωπικό τους οπτικό σκόλιο για «τα παιδιά ενός κατώτερου θεού». Έξι γλώσσες και τέσσερα χρόνια γυρισμάτων. Μια σπονδυλωτή ταινία αφύπνισης και ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης. Ένας σκοπός: η ενίσχυση του ταμείου «All the Invisible Children», το οποίο δημιουργήθηκε από την UNICEF, το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Επισιτισμού (World Food Program) και την Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας (Development Co-operation Directorate). Με δυο λόγια, επτά λόγοι σε μία ταινία για να βρεθείς στη σκοτεινή αίθουσα.

Όλα ξεκίνησαν στο μυαλό της Ιταλίδα παραγωγού Κίρα Τιλέσι, η οποία συνέλαβε την ιδέα ενός κινηματογραφικού πρότζεκτ που θα εγείρει τη συνείδηση και την κατανόηση του κόσμου πάνω στο καυτό θέμα των παιδικών «μειονοτήτων» του πλανήτη. Και μαζί με τον συνεργάτη της στην εταιρία παραγωγής «MK Film Productions» και σκηνοθέτη Στέφανο Βενερούσο κατάφεραν να επιστρατεύσουν γι' αυτό το σκοπό μερικές από τις πιο διάσημες κινηματογραφικές υπογραφές του πλανήτη, παρέχοντάς τους απόλυτη ελευθερία στην επιλογή της ιστορίας που θα διηγηθούν και στο final cut.

Το αποτέλεσμα; Επτά ιστορίες διάρκειας έως 18 λεπτών η κάθε μία που μας ταξιδεύουν στην Αφρική, τη Σερβία-Μαυροβούνιο, τη Βραζιλία, τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Μεγάλη Βρετανία, την Ιταλία και την Κίνα. Εκεί που «όλα τα αόρατα παιδιά» του τίτλου της ταινίας βιώνουν με κουράγιο, αξιοπρέπεια και ελπίδα μια δύσκολη καθημερινότητα, ελπίζοντας κάποιος να τα προσέχει.

Ο δωδεκάχρονος «Tanza» που μπαίνει στο στρατό των μαχητών της ελευθερίας στην ομώνυμη ιστορία του Αλγερινού σκηνοθέτη Mehdi Charef, η σπαρακτική ιστορία ενός μικρού τσιγγάνου που αποφυλακίζεται από το αναμορφωτήριο στο *Blue Gypsy* του Εμίρ Κοστουρίτσα, ο αγώνας μιας έφηβης στο Μπρούκλιν που μαθαίνει ότι είναι φορέας του Aids –κληρονομιά των ναρκομανών γονέων της στο δυνατό πορτραίτο του Σπίκ Λι *Jesus Children of America*, μια μέρα από τη ζωή δύο αγοριών

που παλεύουν να επιβιώσουν στις φαβέλες και τους άγριους δρόμους του Σάο Πάολο στο *Bilu & Joao* της Κάτια Λουντ, η «ανάσταση» ενός βασανισμένου φωτορεπόρτερ μέσα από τις συναντήσεις του με παιδιά στο υπνωτικό *Jonathan* του Ρίντλεϊ Σκοτ (σε σενάριο και συν-σκηνοθεσία της κόρης του, Τζόρνταν Σκοτ), η εγκληματική καθημερινότητα του μικρού Τσίρο στις τσιμεντένιες εργατικές κατοικίες της Νάπολης στο ομώνυμο φιλμάκι του Στέφανο Βενερούσο και η δυνατή φιλία ενός πάφτωχου ορφανού κοριτσιού με μια πλούσια αλλά ταραγμένη συνομήλική της στο ελπιδοφόρο *Song Song & Little Cat* του Τζον Γου, συνθέτουν το μωσαϊκό φρίκης, δύναμης, ηρωισμού αλλά και ελπίδας της παιδικής ύπαρξης σε συνθήκες αδιανόητης φτώχειας, υποσιτισμού και στέρησης δικαιωμάτων.

Κάθε μία από αυτές εκπροσωπεί, σύμφωνα με τους παραγωγούς της ταινίας, την «ανώνυμη και χωρίς πρόσωπο παιδική ηλικία», η οποία μεταφράζεται σε εκατομμύρια παιδιών στον πλανήτη που διεκδικούν σιωπηλά την προσοχή μας. Σε αυτά τα παιδιά είναι αφιερωμένη η ταινία και γι' αυτά τραγουδούν η Τίνα Τέρνερ και η Ιταλίδα Ελίζα το τραγούδι των τίτλων «Teach me again», το βιντεοκλίπ του οποίου σκηνοθέτησε ο Στέφανο Βενερούσο και φώτισε ο Βιτόριο Στοράρο. Εμείς δεν έχουμε παρά να ακούσουμε το τραγούδι τους.

Τ.Π.

» *Ολύμπιον*, 20:30

Τοποθετώντας την ιστορία μέσα σε μια εικόνα

Fien Trogh, σκηνοθέτις της ταινίας *Η ευτυχία του άλλου*

νει να ξεκινάω να γράφω μια ιστορία, έχοντας στο μυαλό μου μια συγκεκριμένη τοποθεσία ή μια εικόνα, και ψάχνω τρόπους να βάλω μέσα σε αυτό μια ιστορία. Αυτό συνέβη με το κατάστημα οπτικών στο οποίο δουλεύει η κεντρική ηρωίδα. Έτυχε να το δω καθώς έκανα βόλτα σε ένα εμπορικό κέντρο κι έτσι αποφάσισα να δώσω το συγκεκριμένο επάγγελμα στην ηρωίδα. Είχα ένα ολόκληρο βιβλίο από ανάλογες εικόνες καθώς έγραφα τα σενάρια.

ΔΡΑΜΑ Ή ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ;

Ξεκίνησα γράφοντας μια ιστορία για τη μοναξιά και την ευτυχία των ανθρώπων. Ήξερα επίσης από την αρχή πως η ιστορία θα στηρίζεται σε πολλούς χαρακτήρες. Και μετά σκέφτηκα την ιδέα ενός τραγικού περιστατικού που συμβαίνει και επηρεάζει τους πάντες, κάτι το οποίο δεν μπορούν να αγνοήσουν, όπως το θάνατο ενός παιδιού σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, ο δράστης του οποίου άφησε το θύμα του αβοήθητο στο δρόμο. Έτσι, οι χαρακτήρες της ταινίας εξακολουθούν να είναι δυστυχημένοι αλλά έχουν ένα σοβαρό λόγο να πλησιάσουν ο ένας τον άλλον. Μου έδωσε μια δικαιολογία να μιλήσουν οι χαρακτήρες μου ο ένας στον άλλον, κάτι που φυσιολογικά δεν θα το έκαναν ποτέ.

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΚΩΜΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Υπάρχουν κάποια κωμικά πράγματα στην ταινία, αλλά συνήθως το κοινό δεν τα βλέπει γιατί η ιστορία μου είναι κατά βάση λυπητερή. Όμως, πιστεύω πως

ακόμα κι αν σου συμβεί το πιο απάισιο πράγμα, όπως το να χάσεις ένα παιδί, πράγματα ηλίθια και αστεία συνεχίζουν να συμβαίνουν στη ζωή. Απλά δεν τα βλέπεις πια γιατί είσαι λυπημένος. Για μένα το χιούμορ είναι πολύ σημαντικό στη ζωή. Και ήθελα την πολύ λεπτή εκείνη ισορροπία ανάμεσα στο γέλιο και το κλάμα. Πόσο μας επιτρέπεται να γελάμε με κάτι αστείο όταν είμαστε στη μέση μιας πολύ τραγικής κατάστασης.

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Η ταινία δείχνει πως τα παιδιά μπορεί να είναι τα μεγαλύτερα θύματα του τρόπου συμπεριφοράς των ενηλίκων. Τα παιδιά είναι πολύ σημαντικά για μένα. Βλέπουν πράγματα που εμείς δεν βλέπουμε και καταταβαίνουν περισσότερο από τους μεγάλους. Ήθελα να δείξω πως είναι πιο έξυπνα από εμάς αλλά λόγω της ηλικίας τους δεν τους το αναγνωρίζουμε.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Νιώθω πολύ πιο κοντά στην κεντρική ηρωίδα, την Κριστίν, γιατί έχει μια εξέλιξη στο χαρακτήρα της. Είναι σίγουρα δυστυχημένη αλλά μετά το τραγικό περιστατικό που αναστατώνει τη ζωή του χωριού, προσπαθεί να καταλάβει. Για μένα, ενσαρκώνει όλους του χαρακτήρες της ταινίας μαζί, μόνο που αυτή από ένα σημείο και μετά εξελίσσεται. Το ίδιο και η μητέρα του νεκρού αγοριού. Μπορεί να της

έχει συμβεί το χειρότερο πράγμα του κόσμου αλλά στο τέλος διατηρεί την ελπίδα για μια καλύτερη ζωή.

ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ, Ο ΗΡΩΑΣ ΜΟΥ

Λατρεύω τον Τζον Κασσαβέτης. Ήταν η αιτία που άρχισα να κάνω σινεμά και να θέλω να διηγηθώ ιστορίες, γιατί οι ιστορίες του είναι τόσο ανθρώπινες, πικρές και την ίδια στιγμή όμορφες. Επίσης μου αρέσει πολύ ο Γκας Βαν Σαντ, ο οποίος μπορεί από τη μια να κάνει εμπορικές ταινίες και από την άλλη υπέροχες καλλιτεχνικές δημιουργίες. Θα ήθελα να έχω αυτή τη δυνατότητα. Οι ταινίες της Γαλλίδας Κλερ Ντενί αλλά και του Πατρίτς Σερό ήταν μια ανακάλυψη για μένα. Και φυσικά όλο το ασιατικό σινεμά και ειδικά ο Χου Χαϊάο-χσεν. Είναι μια μίξη πραγμάτων οι επιρροές μου. Βλέπω πολύ σινεμά για τα συναισθήματα που μου προκαλούν οι ταινίες και διαβάζω λιγότερα βιβλία για τον κινημαγράφο. Δεν είμαι τόσο της θεωρίας. Έχω μια λίστα από χιλιάδες αγαπημένες ταινίες. Αλλά ο ήρωάς μου είναι ο Τζον Κασσαβέτης.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Θέλω

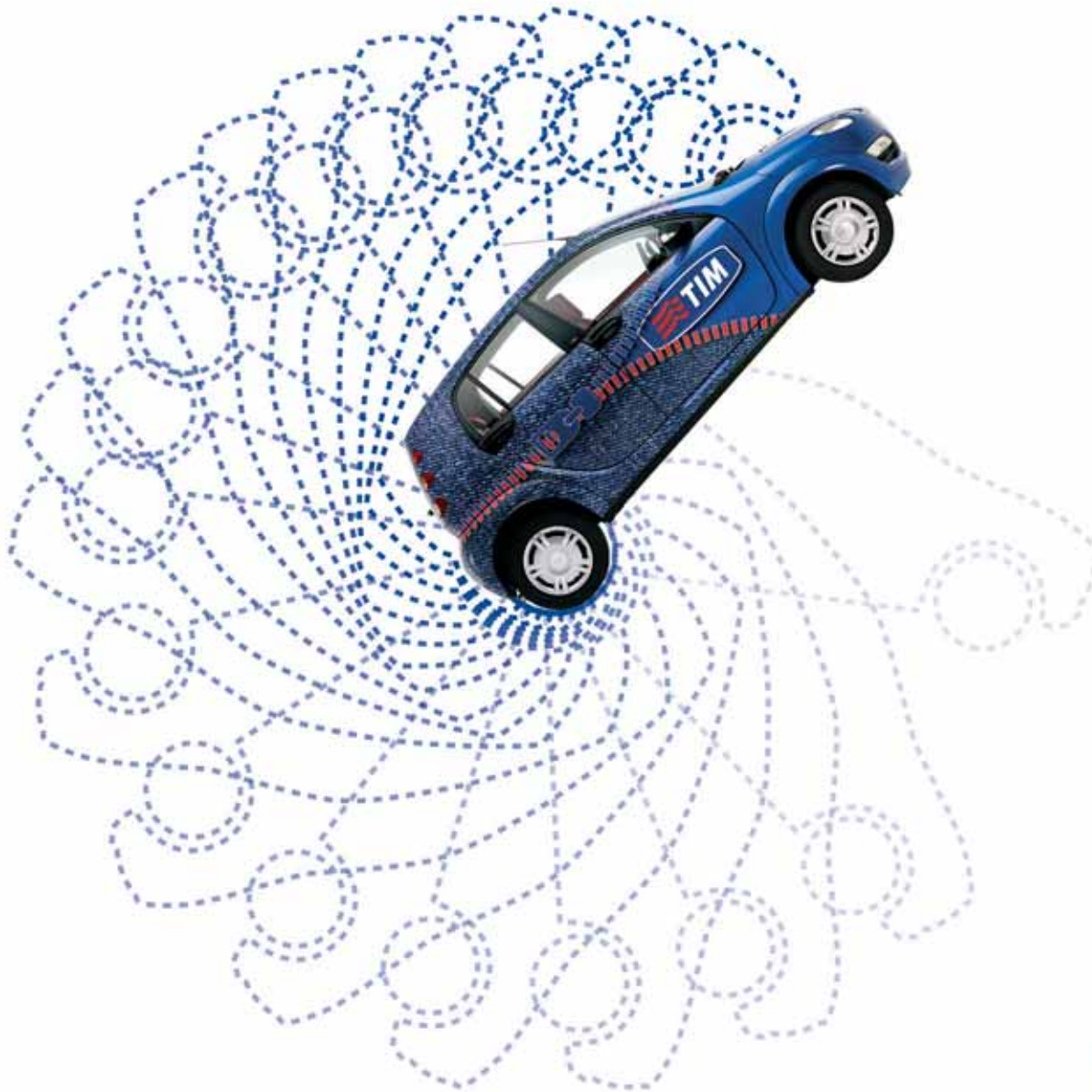
να κερδίσω ένα
smart forfour.

Κάν' το δικό σου τώρα που γυρίζει!

Στείλε τώρα κενό SMS* στο 4444

Η TIM χαρίζει ένα smart forfour τη μέρα, κάθε μέρα!
Ισχύει για συνδρομητές καρτοκινητής και συμβολαίου TIM.
Από 24/10/05 έως 22/12/05

*χρέωση 0,90€/SMS + ΦΠΑ

TIM is a Trademark and Name Licensed by TIM Italia S.p.A.

Δεν υπάρχουν όρια.

Για πληροφορίες κάλεσε δωρεάν το 1444. Όροι συμμετοχής στο www.tim.gr

Ο νέος πρόεδρος του σημαντικότερου φορέα υποστήριξης της εγχώριας κινηματογραφίας, του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, ο συγγραφέας Θανάσης Βαλτινός, μιλά στο «Πρώτο Πλάνο» για τη νέα πολιτική του Ε.Κ.Κ., σχολιάζει τη σύγχρονη ελληνική παραγωγή και απαντά σε όσους κάνουν λόγο για επερχόμενη συρρίκνωση του ελληνικού κινηματογράφου.

Θανάσης Βαλτινός

Κατά μέσο όρο, τι ποσό δαπανά ετησίως το Ε.Κ.Κ για τη στήριξη των ελληνικών ταινιών;

Υπάρχει ένας προϋπολογισμός που κυμαίνεται. Φέτος θα έχουμε 4,5 εκατομμύρια συν επιστροφές φόρων, γύρω στα 6 εκατομμύρια ευρώ. Μ' αυτά θα διεκπεραιωθεί το πρόγραμμα που εμείς βρήκαμε εγκεκριμένο από την προηγούμενη διοίκηση και, εν συνεχεία, με την καινούρια επικορήγηση, θα προχωρήσουμε στο δικό μας. Τα ποσά αυτά διατίθενται κυρίως στην παραγωγή και κάποια κονδύλια δίνονται και για την διανομή και την προώθηση.

Οι τηλεοπτικοί σταθμοί ανταποκρίνονται στην υποχρέωση να αποδίδουν το 1,5% τους ακαθάριστων εσόδων τους στην υποστήριξη της εγχώριας κινηματογραφικής παραγωγής;

Αυτό είναι ένας μύθος. Κανείς δεν μπορεί να υποχρεώσει τους τηλεοπτικούς σταθμούς να δώσουν αυτά τα λεφτά. Ας μην τον συντηρούμε: είναι σαν να ξύνουμε μια πληγή. Αυτά τα λεφτά δεν πρόκειται να δοθούν ποτέ. Συνεργαζόμαστε με την ΕΡΤ σ' ένα πρόγραμμα, το «Νέο Βλέμμα», που είναι και για ταινίες μυθοπλασίας και για ντοκιμαντέρ. Η περίπτωση των κρατικών σταθμών είναι η μόνη τηλεοπτικού σταθμού που συμβάλλει σ' αυτήν την περίπτωση. Από τους ιδιωτικούς σταθμούς, ορισμένοι γυρίζουν περιστασιακά κάποιες τηλεταινίες και λένε ότι βάζουν λεφτά.

Τα τελευταία δέκα χρόνια περίπου παρατηρείται το φαινόμενο της επαναδραστηριοποίησης των ιδιωτών παραγωγών στο χώρο του ελληνικού κινηματογράφου. Είναι μια αισιόδοξη εξέλιξη;

Βεβαίως και είναι αισιόδοξο. Είναι αναγκαίο να αρ-

χίσει η ιδιωτική παραγωγή να λειτουργεί πλήρως. Μέχρι τώρα περιμένουν όλοι να εγκρίνει το Κέντρο, να βάλουν κάποιο άλλο κάποια πολύ λιγότερα ψιλά και να γίνει η ταινία. Όλ' αυτά τα πράγματα θυμίζουν δουλειές του ποδαριού, θα έλεγα. Είναι καιρός η ιδιωτική παραγωγή να μπει μπροστά, να ανδρωθεί μια τέτοια βιομηχανία και να πάψει ο ελληνικός κινηματογράφος να είναι προϊόν υπό προστασία. Μέχρι τώρα ήταν όπως π.χ. οι πρόκες, όπου δεν γίνονταν εισαγωγές προκειμένου να υποστηριχθεί μια υποτυπώδης, αδύναμη και φυτωζούσα ελληνική βιομηχανία. Τελείως αντιπαραγωγικά πράγματα, δηλαδή.

Θα συνεχιστεί αυτή η τάση;

Ναι, είμαι αισιόδοξος ότι θα συνεχιστεί. Για τα αποτελέσματα δεν θα μιλήσω, γιατί δεν είμαι καθόλου αισιόδοξος.

Δεν είστε ικανοποιημένος από το επίπεδο των ελληνικών ταινιών;

Απ' όσες έχω δει μέχρι τώρα, δεν είμαι καθόλου αισιόδοξος —όχι μόνο απ' αυτές που κάνουν οι ιδιώτες παραγωγοί, που οι περισσότεροι, εκ των υστέρων, έρχονται για να γυρέψουν την ενίσχυση του Κέντρου, αλλά κι απ' αυτές που συγχρηματοδοτεί το Ε.Κ.Κ. Κοιτάξτε, αυτό το ίδιο το Φεστιβάλ του Ελληνικού Κινηματογράφου είναι ένα Βατερλώ. Κι έχουν το θράσος να βγαίνουν και να φωνάζουν και να λένε «λεφτά». Κανείς δεν βγαίνει να πει «σενάρια». Κανείς δεν είπε «καλή δουλειά». Για όνομα του Θεού! Κοροϊδεύαμε ή κρυβόμαστε πίσω απ' το δάχτυλό μας; Σε κάποια εφημερίδα σήμερα διάβασα ότι ανακοινώνεται μία λίστα με τα ονόματα των ανθρώπων που υπογράφουν για τη συρρίκνωση του ελληνικού κινηματογράφου. Ποια πολιτική συρρίκνωσης είδαν; Η συρρίκνωση

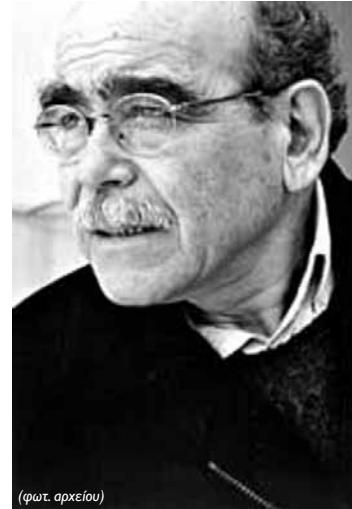
έρχεται ακριβώς από το γεγονός ότι το προϊόν που παράγεται είναι άκρως συζητήσιμο. Το Ε.Κ.Κ θα κάνει περισσότερες ταινίες φέτος. Ναι, αλλά τι ταινίες θα κάνει; Επειδή δεν υπάρχουν κάποιοι με κότσια να προτείνουν καλές δουλειές, πρέπει όλα αυτά τα πράγματα, που έρχονται κάθε χρόνο στο Φεστιβάλ και τα κατακρίνουν, να τα συνεχίζει ως ίδια τακτική το Κέντρο; Αυτό τους βολεύει; Δεν βγήκε κανένας σκηνοθέτης να διαμαρτυρηθεί και να πει «επιτέλους, στοπ αυτή η αθλιότητα». Μόνο φωνάζουν να δίνονται περισσότερα λεφτά. Για ποιο λόγο; Για να τα πετάνε απ' το παράθυρο; Ποιος τους είπε ότι το Κέντρο θα συρρικνώσει την ελληνική παραγωγή; Το Κέντρο θα την αυξήσει, και μάλιστα με τρόπο τέτοιο ώστε να μην έχουν καμία δικαιολογία.

Το πρόβλημα, συνεπώς, δεν είναι τα χρήματα αλλά η απουσία καλών σεναρίων;

Το πρόβλημα είναι και τα λεφτά. Για να γίνουν τα καλά σενάρια, τα λεφτά υπάρχουν. Αλλά πού θα βρω τα καλά σενάρια; Με το φανάρι ψάχνουμε. Το Κέντρο μπορεί να χρηματοδοτήσει πάρα πολλές ταινίες. Το πρόβλημα του Κέντρου είναι να βρει προτάσεις και σενάρια αξία να χρηματοδοτηθούν —κι αυτό, παρακαλώ, να υπογραμμιστεί. Κι όποιος έχει διαφορετική αντίληψη, να έρθει να κουβεντιάσουμε μαζί δημοσίως, με στοιχεία. Είναι μέγα ψεύδος ότι το Ε.Κ.Κ. θέλει να συρρικνώσει την παραγωγή; Θέλει να την πολλαπλασιάσει και ψάχνει μανιωδώς να βρει καλά σενάρια. Είμαστε σε αδιέξοδο. Η δική μου αγωνία δεν είναι τα λεφτά, αλλά πού θα βρεθούν τα σενάρια για να γίνουν ταινίες. Αναρρωτιέμαι, αυτοί που υπογράφουν γιατί το κάνουν; Μήπως θέλουν να σκεπάσουν κάτι άλλο —α μηχανίες, αδεξιότητες και ευθύνες δικές τους; Το Κέντρο δεν μπορεί να πετάει λεφτά και να χρηματοδοτεί, όπως γίνεται μέχρι τώρα, όλο αυτό το υποπροϊόν, εν τέλει. Για να τα πούμε έξω από τα δόντια.

Σε τι, κατά τη γνώμη σας, υστέρησε η προηγούμενη διοίκηση και οδηγήθηκαμε σ' αυτήν την κατάσταση;

Σε τίποτα. Απλώς, ακολούθησε μια άλλη πολιτική και έκρινε ότι με μια άλλη πολιτική μπορούν τα πράγματα να κυλήσουν. Πιθανόν, δεν ήθελε να αναταράξει την επιφάνεια των πραγμάτων. Εγώ θέλω να εφαρμόσω τη δική μου πολιτική, η οποία είναι σαφέστατη: καλές ταινίες και πολλές ταινίες, με κάθε τρόπο.

(φωτ. αρχείου)

Αναζητά το Κέντρο την ανανέωση;

Έχω τονίσει πολλές φορές ότι με ενδιαφέρουν οι νέοι άνθρωποι. Τους περιμένω, τους έχω προσκαλέσει και προκαλέσει να έρθουν με τις δουλειές τους. Αυτοί που έχουν μέσα τους πάθος και στοχασμό. Υπάρχει μια στρατιά νέων ανθρώπων που μπορούν να φέρουν καλά πράγματα. Αν έχουν μια πρόταση που έχει κάποιο αντίκρουσμα, που αποβλέπει κάπου, που κουβαλάει και αφορά πολύ περισ-

σότερους ανθρώπους απ' αυτόν που θέλει να την κάνει, βεβαίως να γίνει. Όσοι απ' αυτούς είναι αξιόμοι μάλιστα, να έρθουν, να δούμε το κοντάρι τους και να δούμε τι μπορούν να πηδήξουν. Το Κέντρο τους στρώνει το έδαφος της Ρόδου.

Πώς σας φαίνεται το Φεστιβάλ φέτος;

Έχει οργανωθεί πάρα πολύ καλά, παρά τον λυσσαλέο πόλεμο που του ασκήθηκε. Υπήρξε ένας πόλεμος χυδαίος και ανεπίτρεπτος. Είναι ντροπή. Προσπάθησαν να το υπονομεύσουν, να το μπουκότάρουν και να αποτύχει, αλλά τα πήγε μια χαρά. Και αποδεικνύει ότι κανείς δεν είναι αναντικατάστατος. Δεν υπάρχουν ιερές αγελάδες, πώς να το κάνουμε;

Συμμερίζετε την άποψη ορισμένων ότι το ελληνικό τμήμα του Φεστιβάλ είναι σε δεύτερη μοίρα σε σχέση με το διεθνές;

Η προηγούμενη διοίκηση, στα δεκατρία χρόνια της εδώ, έκανε ό,τι έκαναν παλιά στα χωριά: όταν έρχοταν κάποιος ξένος να του κάνουν το τραπέζι, έκρυβαν τον παππού στην κουζίνα, επειδή δεν ήξερε να φάει με το μαχαίρι. Ντρέπονταν για τον ελληνικό κινηματογράφο και τον έκρυβαν πίσω από την πόρτα. Οργάνωσαν και ένα «λόχο» ως κριτική επιτροπή για να δίνει αυτά τα βραβεία, από ανθρώπους, υποτίθεται, που ήξεραν από κινηματογράφο, ενώ στην ουσία ήθελαν απλώς να ξεφορτωθούν τον ελληνικό κινηματογράφο. Πρωτάκουστα πράγματα. Πρέπει να προβληθεί ο ελληνικός κινηματογράφος, να μελετηθεί ένα σχέδιο. Ελπίζω να αλλάξει το επίπεδο του ελληνικού κινηματογράφου και να βρεθεί ένας τρόπος ώστε να μην είναι το παραπαίδι του Φεστιβάλ. Και κυρίως να μην είναι ένα πανηγύρι. Πρέπει τα πράγματα να γίνουν ώριμα, σοβαρά και με αγάπη.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

“Ελπίζω να αλλάξει το επίπεδο του ελληνικού κινηματογράφου και να βρεθεί ένας τρόπος ώστε να μην είναι παραπαίδι το Φεστιβάλ των ελληνικών ταινιών στο διεθνές Φεστιβάλ”

46ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

19-27 Νοεμβρίου 2005

Από τη συνέντευξη κύριου του ΕΚΚ/ΕΦΑΔ

Liz Gill

σκηνοθέτις της ταινίας *Μνήμη χρυσόψαρου*

Γιατί "μνήμη χρυσόψαρου";
Απλά γιατί οι άνθρωποι όταν είναι ερωτευμένοι έχουν μνήμη χρυσόψαρου. Πληγώνονται και μετά τα ξεχνάνε όλα και κάθονται πάλι τα ίδια λάθη.

Πώς προσεγγίζετε το θέμα του έρωτα στην ταινία;

Το ερώτημα που τίθεται, από την αρχή κιόλας της ταινίας, είναι το τι είναι έρωτας. Το θέμα είναι αν μαθαίνουμε τίποτα από τη διαδικασία μιας σχέσης ή απλά συνεχίζουμε να κάνουμε τα ίδια λάθη. Το βασικό ερώτημα είναι αν ο έρωτας μπορεί να θεραπεύσει μια πληγωμένη καρδιά.

Αυτό που βλέπουμε στην ταινία είναι μια εικόνα της σύγχρονης κοινωνίας;

Τα τελευταία δέκα χρόνια στην Ιρλανδία, τα πράγματα έχουν αλλάξει πολύ ως προς τον τρόπο που σκέφτεται ο κόσμος. Στην ταινία βλέπουμε τις διαφορές της ιρλανδικής κοινωνίας σε σχέση με την αμερικάνικη, ας πούμε. Στην Ιρλανδία οι άνθρωποι παντρεύονται και θεωρούν ότι αυτό είναι, ενώ στην Αμερική υπάρχει η νοοτροπία τού να έχεις περισσότερους συντρόφους. Αν ο άλλος κάνει κάτι που δεν σου αρέσει, τον αλλάζεις αμέσως. Νομίζω πως αυτή η νοοτροπία έρχεται σιγά σιγά και στην Ιρλανδία αλλά ακόμα κρατάμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας ότι ερωτευόμαστε μια φορά για πάντα. Δείτε για παράδειγμα τον Μπόνο. Είναι ο μόνος star που μπορώ να σκεφτώ που είναι παντρεμένος με τη γυναίκα του τόσα χρόνια. Έτσι, θα λέγαμε ότι υπάρχει μια νέα Ιρλανδία και μια παλιά με τις ρομαντικές ιδέες που χάνεται λίγο λίγο.

Ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να περάσετε στο θεατή;

Αυτό που προσπαθούμε να πούμε είναι ότι ο έρωτας είναι ένα θέμα που αφορά όλον τον κόσμο, είτε πρόκειται για ετεροφυλόφιλους είτε για ομοφυλόφιλους. Όλοι περνάμε από τις ίδιες χαρές αλλά και λύπες που δίνει ο έρωτας.

Lance Daly

σκηνοθέτης της ταινίας *Το φαινόμενο του φωτοστέφανου*

Ποιο ήταν το κίνητρο για τη δημιουργία της ταινίας;

Όταν έκανα την πρώτη μου ταινία, το *Last days in Dublin*, χρειαζόμουν λεφτά και έτσι, όταν ήμασταν στη φάση του μοντάζ, δούλευα ταυτόχρονα τα βράδια σε delivery πισαρίες και κινέζικα. Την ίδια στιγμή σκεφτόμουν το θέμα της επόμενης ταινίας. Ήθελα να ασχοληθώ με ένα μαγαζί που πουλάει junk food. Μου φαινόταν πολύ ενδιαφέρων χώρος.

Βλέπουμε τον κεντρικό ήρωα, τον Φάτσο, λίγο μπερδεμένο. Τι θέλει από τη ζωή του;

Όλη η ιστορία είναι γύρω από το γεγονός ότι δεν ξέρει τι θέλει. Βρίσκεται μέσα σ' έναν κύκλο εμμονής με το παρελθόν, αντί να αναζητήσει κάτι καινούργιο. Το θέμα είναι να μάθει να προχωράει μπροστά. Παρόλα αυτά, δεν ήθελα στο τέλος της ταινίας να δω τον Φάτσο διαφορετικό. Να έχει πάρει, για παράδειγμα, ένα μάθημα από τη ζωή, να προχωράει αφήνοντας το παρελθόν πίσω. Στο τέλος τον βλέπουμε εκεί ακριβώς απ' όπου ξεκίνησε. Αυτό βέβαια είναι και το πιο αληθινό, γιατί στην πραγματικότητα οι άνθρωποι δεν αλλάζουν ποτέ. Βοηθάει τους άλλους γιατί δεν υπάρχει κανείς άλλος να το κάνει.

Τι σημαίνει το "φαινόμενο του φωτοστεφάνου";

Όταν βλέπεις κάποιον που δεν είναι καλά ντυμένος ή ξυρισμένος, σου έρχεται στο μυαλό ότι ο χαρακτήρας του δεν είναι καλός. Αυτός ο τρόπος σκέψης είναι στην ανθρώπινη φύση. Αντιθέτως, όταν βλέπεις κάποιον καλοντυμένο σου είναι πιο εύκολο να τον εμπιστευτείς, ακόμα κι αν δεν υπάρχει καμία σχέση ανάμεσα στην εμφάνιση και στο ποιος είσαι πραγματικά. Συζητώντας με κάποιον, μου είπε πως στο marketing όλο αυτό ονομάζεται *The halo effect* (Το φαινόμενο του φωτοστεφάνου). Αυτό που συμβαίνει στην ταινία είναι το ακριβώς αντίθετο. Ο Rooster για παράδειγμα, που φαίνεται κακός στην αρχή, στο τέλος σώζει τον Φάτσο.

Συνεντεύξεις: Όλγα Κοζάτη

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Carlos Carrera

σκηνοθέτης της ταινίας *Το πάθος του πατέρα Αμάρο*

Γιατί επιλέξατε στην ταινία σας να διαπραγματευτείτε το θέμα της εκκλησίας, που είναι ένα θέμα ταμπού στο Μεξικό;

Για μένα η ταινία είναι αρκετά ήρεμη και δεν περιέχει τίποτα σκανδαλώδες. Υπάρχουν πολλά στραβά στην εκκλησία στο Μεξικό, όπως ας πούμε, ότι πολλές φορές ελέγχει το εμπόριο των ναρκωτικών. Όλα αυτά γράφονται στις εφημερίδες, αλλά το κακό είναι ότι οι μεξικανοί δεν τις διαβάζουν. Πέρα από το πρόβλημα του αναλφαβητισμού, ο κόσμος είναι εθισμένος στην τηλεόραση. Πάντως, εγώ δεν ασχολήθηκα με τις σκοτεινές πτυχές του θεσμού της εκκλησίας. Παρόλα αυτά η εκκλησία θα ήθελε να εμποδίσει την ταινία, αλλά όταν βγήκε στις αίθουσες και το κοινό

αντέδρασε τόσο θετικά, έγινε σαφές ότι δεν μπορεί να ελέγχει τις καταστάσεις. Το μεξικάνικο κοινό είναι πιο ανοιχτό σε νέα ερεθίσματα από ό,τι φαντάζεται κανείς.

Αντιμετωπίσατε δυσκολίες στη δημιουργία της ταινίας;

Εκτός από τα... πέντε χρόνια που χρειάστηκα για να βρω λεφτά, δεν αντιμετώπισα δυσκολίες. Από τη στιγμή που ξεκίνησα τα γυρίσματα, όλα κύλησαν ομαλά. Μάλιστα, είχα και τη θεία βοήθεια... Για παράδειγμα, σε μια σκηνή ήθελα να έχω ομίκλη.

Όμως, δεν μ' άρεσε η ιδέα να χρησιμοποιήσω τεχνητά μέσα. Στάθηκα τόσο τυχερός, που από το πουθενά εμφανίστηκε φυσική ομίκλη. Ένα μικρό θαύμα...

Carlos Cuaron

σεναριογράφος της ταινίας *Θέλω και τη μαμά σου*

Πώς δουλεύετε τους διαλόγους;

Σε γενικές γραμμές, για να γράψεις καλούς διαλόγους χρειάζεσαι καλό αυτί. Αυτί για τη γλώσσα. Γεννήθηκα με αυτό. Πιστεύω ότι οι άνθρωποι γεννιούνται με αυτό το ταλέντο. Βοηθάει πολύ. Αυτό που προσπαθώ να κάνω είναι να φτιάχνω τις ατάκες ανάλογα με τον χαρακτήρα του κάθε προσώπου. Ο κάθε χαρακτήρας έχει μια φωνή, την οποία μπορείς να διακωρρίσεις ξεκάθαρα. Μόλις έχω τη φωνή της περσόνας μέσα μου, μετά γίνεται μια διαδικασία αυτοματοποιημένη. Δεν ξοδεύω πολύ χρόνο σ' αυτό, αλλά το διασκεδάζω πολύ. Έτσι, διασκεδάσα και τη συγγραφή του σεναρίου για την ταινία *Θέλω και τη μαμά σου* που είχε πολλούς διαλόγους.

Ποιο είναι το πιο σημαντικό σ' ένα σενάριο;

Σίγουρα η δομή και η δημιουργία του χαρακτήρα. Ο διάλογος είναι μόνο ένα μέρος αυτού του συνόλου. Μερικές φορές φτιάχνω και λίστα με τα γούστα και τις ιδιοτροπίες του κάθε χαρακτήρα. Στο *Θέλω και τη μαμά σου*, ο αδερφός μου κι εγώ δουλέψαμε το σενάριο με τους ηθοποιούς και φτιάξαμε κάτι σαν βιογραφία για τον καθένα. Αυτό βοηθάει και στο σκηνοθετικό μέρος, αφού ξεκαθαρίζει σ' όλους πού βρίσκονται και τι πρέπει να κάνουν.

Συνεντεύξεις: Σωτήρης Μπαμπατζιμόπουλος

Η ΔΕΘ ανοίγει πόρτες...

- Η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης Α.Ε. αποτελεί τον εθνικό εκθεσιακό φορέα. Έχει στην ιδιοκτησία της ή/και διαχειρίζεται εκθεσιακά-αυθενδιακά κέντρα και λειτουργεί ως σύμβουλος του κράτους σε θέματα εκθεσιακής πολιτικής.
- Συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη της περιφέρειας, συμμετέχοντας στη δημιουργία εκθεσιακών κέντρων και διοργανώνει περιφερειακές εκθέσεις, παρέχοντας ευκαιρίες για την προβολή της τοπικής και πανελληνίας παραγωγής στην ελληνική και ξένη αγορά.
- Συμμετέχει σε μεγάλες εκθέσεις του εξωτερικού, οργανώνοντας αποστολές ελληνικών επιχειρήσεων με εξαγωγικό προσανατολισμό.
- Διοργανώνει συνέδρια και πολιτιστικές εκδηλώσεις που πλαισιώνουν τις εκθέσεις, αλλά και αυτόνομες δράσεις με πανελλήνια και διεθνή εμβέλεια όπως το Φεστιβάλ Ελληνικού Τραγουδιού.
- Η ΔΕΘ Α.Ε. με τις δραστηριότητές της προβάλλει και συντελεί στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας καθώς και των σχέσεων και φιλικών δεσμών μεταξύ των λαών.

ΕΚΘΕΣΙΑΚΕΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2005

ALIMENTARIA, 10-13.4.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ-ΠΟΤΩΝ - Λισαβόνα, Πορτογαλία
I.B.F., 19-23.4.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ - Μόναχ, Γερμανία
ΒΡΑΧΙ, 19-22.5.2005 - 14η Πανελλήνια Έμπορικη Έκθεση - Χάρσινη
ΠΟΛΑΔΡΑ-ΡΟΔΟ, 20-23.9.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ-ΠΟΤΩΝ - Πάρις, Γαλλία
ΤΕΧΝΟΜΑ, 18-22.10.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ - Σκόπια, ΠΥΡΩΝ ΚΡΟΤΗ, 13-16.10.2005 - 5η Πανελλήνια Γενική Έκθεση - Ηράκλεια
INDAGRA, EXPOGRINK ALL PACK, 3-6.11.2005 - Οργάνωση συμμετεχόντων Ελληνικών Επιχειρήσεων στη ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ, ΤΡΟΦΙΜΩΝ-ΠΟΤΩΝ, ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ - Βουκουρέστι, Ρουμανία
3η ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ, 06 & 09.10.2005
1η ΔΕΙΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΟΜΑΤΩΝ, 02-05.12.2005
2η ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΗΜΕΡΩΝ, 01-15.12.2005

ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ, ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ,
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΚΘΕΣΙΑΚΩΝ & ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ

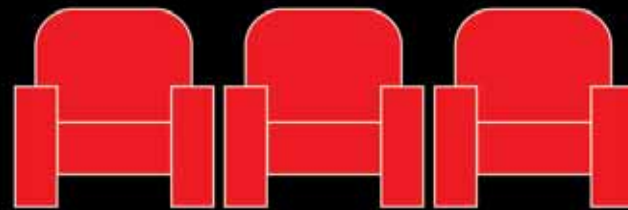
Κεντρικά γραφεία: Εγνατία 154, 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ.: 2310 291111 - Fax: 2310 229116

Γραφεία Αθηνών: Λεωφ. Κηφισίας 39 - 151 23 Μαρούσι, Αθήνα - Τηλ.: 210 6168888 - Fax: 210 6168800 • e-mail: info@ef.gr - www.ef.gr

19:10
σπίτι

19:20
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΟΡΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

Τηλεφωνικές κρατήσεις 801-11-60000 & 210-6786000

Για αγοράς εισιτηρίων μέσω Internet: i-ticket.gr

www.oreon.gr

Homage to Mexican Cinema at 46th THESSALONIKI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

18 - 27 november, 2005

IN COMPETITION:
SANGRE

Amat Escalante. 2005

- BATALLA EN EL CIELO.** Carlos Reygadas. 2005
VOCES INOCENTES. Luis Mandoki. 2005
EL CRIMEN DEL PADRE AMARO. Carlos Carrera. 2002
AMORES PERROS. Alejandro González Iñárritu. 2000
Y TU MAMA TAMBIÉN. Alfonso Cuarón. 2000
 Screenplay: Carlos Cuarón
SÓLO CON TU PAREJA. Alfonso Cuarón. 1990
 Screenplay: Carlos Cuarón
EL ESPINAZO DEL DIABLO. Guillermo del Toro. 2000
CRONOS. Guillermo del Toro. 1991
FRIDA, NATURALEZA VIVA. Paul Leduc. 1983
REED, MÉXICO INSURGENTE. Paul Leduc. 1970
CANOA. Felipe Cazals. 1975
LA FÓRMULA SECRETA. Rubén Gámez. 1964
MAGUEYES. Rubén Gámez. 1962
LOS OLVIDADOS. Luis Buñuel. 1950
SALÓN MÉXICO. Emilio Fernández. 1948

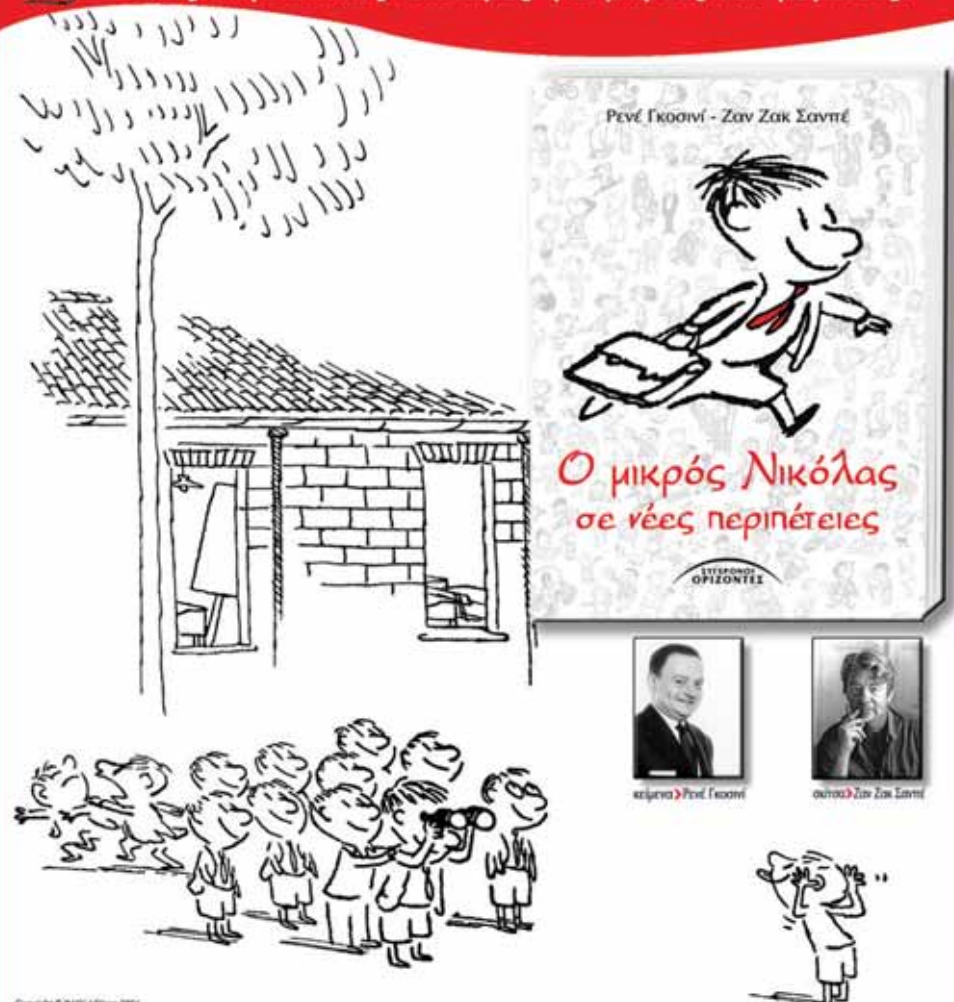
THE THREE BURIALS OF MELQUIADES ESTRADA. Tommy Lee Jones. 2005
 Screenplay: Guillermo Arriaga

ROGELIO. A short film by Guillermo Arriaga. 2000

Mexican Film Institute (IMCINE) Insurgentes Sur 674 Col. del Valle 03100 Mexico City
 Tel 5255 54485339 Fax 5255 54485380 / promint@imcine.gob.mx / www.imcine.gob.mx

CONACULTA - IMCINE

Μια χαρούμενη ιστορία πενήντα χρόνων συνεχίζεται.
 Ο μικρός Νικόλας μαζί μας και πάλι, με 80 νέες περιπέτειες.
 Ένας λογοτεχνικός θησαυρός για μικρούς και μεγάλους!

αριστερά: René Goscinny

δεξιά: Zoran Škabić

Copyright © 2004 Milla 2004

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ
ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Αθήνα: Ευρωμέδοντος 4, Τ.Κ. 104 35, Τηλ.: 2103460224, Fax: 2103460186,
 e-mail: s-orizontes@ath.forthnet.gr
 Θεσσαλονίκη: Μοναστηρίου 139 & Χαλκίδος 3, Τ.Κ. 546 27, Τηλ.: 2310543828,
 Fax: 2310501824, e-mail: s-orizontes@the.forthnet.gr

Πολλά επίπεδα

Αυτό που ψάχνω πάντα είναι ένα πρόσθετο επίπεδο στην ιστορία και τους διαλόγους. Αυτό το επίπεδο εκφράζει κάτι που δεν μπορεί να αποδοθεί με τα λόγια. Η λέξη «ονειρεύομαι» στον τίτλο εδραιώνει μια σύνδεση με το υποσυνείδητο. Μια από τις δύο γυναίκες στην ταινία μου, η Λάρα, είναι κατά τον ίδιο τρόπο ανίκανη να εξηγήσει γιατί προτιμά έναν άλλο άντρα αντί του Κόνιοκ. Ενδιαφέρομαι για τα όρια της λογικής και για την ενστικτώδη αναζήτηση του αδύνατου, όπως θεωρούσαν πολλοί το διάστημα πριν από την πτήση του Γκαγκάριν.

Alexey Uchitel

Το Ονειρεύομαι το διάστημα του Αλεξέι Ούτσιτελ λαμβάνει χώρα στην ΕΣΣΔ του 1957: ο πρώτος τεχνητός δορυφόρος έχει εκτοξευτεί στο διάστημα και ένας ολόκληρος λαός καταλαμβάνεται από μια απροσδιόριστη ελπίδα.

Τότε και τώρα

Ποτέ δεν με ενδιαφέρει μια συγκεκριμένη ιστορική περίοδος. Αφηγούμαι μια ιστορία για 'μένα και για αυτούς που είναι γύρω μου. Παίρνω πολύ σοβαρά όμως τη φυσικότητα της όψης των πραγμάτων. Με ενδιαφέρει πολύ η ιστορική ακρίβεια.

Δεν συγκρίνω τις εποχές –πώς ήταν τότε και πώς είναι τώρα. Οι 20χρονι στην σημερινή Ρωσία ίσως να μην κατανοούν το λόγο που ο ήρωας της ταινίας θέλει να αυτομολήσει. Τώρα, αν θέλεις να μεταναστεύσεις, μπορείς απλώς να το κάνεις. Τα πράγματα έχουν αλλάξει. Με ενδιέφερε να βρω ορισμούς ως προς την ελευθερία και την έλλειψή της. Δεν εννοώ τόσο σε πολιτικό επίπεδο, όσο σε πνευματικό. Το διάστημα είναι για τους χαρακτήρες μου κάτι σαν τη γη του ονείρου. Ο Γκέρμαν θέλει να απο-

δράσει σε ένα είδος μαγικού βασιλείου. Ψάχνουν μια ελευθερία μεταφυσική, όχι τόσο πολιτική.

Άλλες σκέψεις

Η Ρωσία είναι μια πολύ σκληρή χώρα. Αλλά θέλω ένα θετικό συναίσθημα να μείνει στο θεατή αφού τελειώσει η ταινία.

Η ταινία μου είναι ένα δράμα με μια δόση ειρωνείας και διακριτικής κωμωδίας. Έχει κάποια μελοδραματικά στοιχεία επίσης. Ο Πίντερ όριζε ένα έργο του ως comedy of threat. Μου αρέσει πολύ αυτός ο ορισμός και ίσως να ταιριάζει στην ταινία μου.

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Οι ταινίες της ημέρας

Πίστολ Όπερα / Pisutoru Opera

του Seijun Suzuki (Ιαπωνία, 2001)

Η Μιγιούκι Μιναζούκι είναι το Νο 3 στην κατάταξη των επαγγελματιών δολοφόνων. Συναντιέται με την πράκτορα του συνδικάτου των επαγγελματιών δολοφόνων και αναλαμβάνει μια υπόθεση: να δολοφονήσει την ερωμένη του διευθυντή μιας επιχείρησης. Συναντάει, επίσης, τον Νο 4, έναν άνδρα σε αναπηρική καρέκλα και τον σκοτώνει. Η Μιγιούκι δεν είναι πλέον ασφαλής. Είναι αναγκασμένη να αντιμετωπίσει όλους αυτούς τους άγνωστους εχθρούς με παράξενα ονόματα, όπως «ο χειρουργός που δεν πονά» ή «το μαύρο άλογο»... Μάλλον ένα μπαλέτο, παρά μια όπερα, η ταινία έχει ως κεντρικά στοιχεία το χρώμα, τη μορφή και την κίνηση. Η αφήγηση, οργανωμένη σε μια σειρά από θεατρικά «tableaux», όπου κεντρική θέση κατέχει η φιγούρα της «killer», διαθέτει κάτι από τη δομή ενός ονείρου.

» Seijun Suzuki Tribute • Παύλος Ζάννας, 14:30

Αδελφές / Hermanas

της Julia Solomonoff (Αργεντινή-Ισπανία, 2005)

Τέξας, 1984: η Νατάλια και η Έλενα Λεβίν, αδελφές οι οποίες χωρίστηκαν ενώ ήταν ακόμα έφηβες, συναντιούνται 9 χρόνια αργότερα. Η Νατάλια, που ζει στην Ισπανία από το 1975, όταν αναγκάστηκε να φύγει από την Αργεντινή μετά την εξαφάνιση του φίλου της, Μαρτίν, πάει να επισκεφτεί την Έλενα που μόλις μετακόμισε στις ΗΠΑ. Ο πατέρας τους, διανοούμενος και δημοσιογράφος, πέθανε αφήνοντας πι-

σω του ένα ανέκδοτο μυθιστόρημα το οποίο η Έλενα έχει φέρει μαζί της, αν και δεν το έχει διαβάσει. Διαβάζοντας το βιβλίο, η Νατάλια καταλαβαίνει ότι πρόκειται για την ιστορία της οικογένειάς της κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. Η Νατάλια αρχίζει να θέτει διάφορα ερωτήματα. Ποιος πρόδωσε τον Μαρτίν; Ποιος ήξερε πού ήταν το βράδυ που τον έπιασαν; Γιατί την είχε εμποδίσει ο πατέρας της να δει τον Μαρτίν εκείνο το βράδυ;

» ID-05 • Ciné Τζον Κασσαβέτης, 15:30

Η παράκληση / La neuvaïne

του Bernard Émond (Καναδάς, 2005)

Η Ζαν είναι μια γιατρός που ταλαιπωρείται από τις τύψεις για το θάνατο μιας ασθενούς και του μωρού της. Απεγνωσμένη, φεύγει από το Μοντρεάλ με σκοπό να αυτοκτονήσει. Καθώς στέκεται σε μια προβλήτα, θέλοντας να πηδήξει στο ποτάμι, την εμποδίζει ένας νεαρός άντρας, ο οποίος έχει έρθει να προσευχηθεί για την ετοιμοθάνατη γιαγιά του. Η Ζαν συγκινείται από τον Φρανσουά, και πείθεται να τον ακολουθήσει και να φροντίσει τη γιαγιά του.

» ID-05 • Παύλος Ζάννας, 17:00

Πριγκίπισσα Ρακούν Operetta tanuki goten

του Seijun Suzuki (Ιαπωνία, 2005)

Όταν ο Αζούτσι Μομογιάμα, δεσπότης του Κάστρου της Χάριτος, μαθαίνει ότι ο γιος του, Πρίγκιπας Αμετσόγιο, σύντομα θα γίνει πιο όμορφος από τον ίδιο, αποφασίζει να τον εξορίσει. Μια μέρα, η Πριγκίπισσα Τάνουκι πηγαίνει να επισκεφτεί το Παλάτι των Ρακούν. Καθώς βαδίζει στο Ιερό Βουνό, βλέπει τον Αμετσόγιο να κοιμάται. Οι δύο νέοι θα γνωριστούν και ένας μεγάλος έρωτας θα γεννηθεί ανάμεσά τους...

Η ταινία είναι μια δυτική οπερέτα με σύγχρονη μουσική, βασισμένη σ' έναν παραδοσιακό μύθο της Άπω Ανατολής, που αποδίδεται με

εικόνες διάστικτες από επιρροές τόσο της Δύσης όσο και της Ανατολής. Ιστορία ενός αταίριαστου και ανέφικτου έρωτα, η ταινία έχει τη γοητεία και τη σαγήνη ενός παραμυθιού.

» Seijun Suzuki Tribute • Ciné Τζον Κασσαβέτης, 18:00

Στο κρεβάτι / En la cama

του Matias Bize (Χιλή-Γερμανία, 2005)

Δυο νέοι άνθρωποι, ο Μπρούνο κι η Ντανιέλα, συναντιούνται σ' ένα καφέ και λίγες ώρες αργότερα πηγαίνουν σ' ένα ξενοδοχείο για να κάνουν έρωτα. Δεν ξέρουν τίποτε ο ένας για τον άλλον, ούτε καν το όνομα. Μετά το σεξ, αρχίζουν αυθόρμητα να μιλάνε. Πολύ σύντομα, αυτοί οι δύο ξένοι συνειδητοποιούν ότι κάτι χημικό έχει συμβεί. Παίζουν, κάνουν πλάκα, νιώθουν καλά μαζί και κάνουν έρωτα ξανά, αλλά αυτή τη φορά πιο οικεία, πιο τρυφερά. Ωστόσο, καθώς αμφιταλαντεύονται συνέχεια ανάμεσα στην αλήθεια και τα φέματα, την αγάπη και το μίσος, την εμπιστοσύνη και την καχυποψία, το αίσθημα που πάει να γεννηθεί ανάμεσά τους δεν αντέχει. Το κρεβάτι, ως κυρίαρχη παρουσία στην ταινία, συμβολίζει τα όνειρα, την αναπαραγωγή, την ανάπαυση, και την ελευθερία, απομονώνοντας τους δύο εραστές από τα δεσμά της έξω ζωής, της πραγματικότητας. Η Ντανιέλα κι ο Μπρούνο μας δίνουν μια τρυφερή, λυρική αλλά και κυνική ματιά στην αγάπη και τη σεξουαλικότητα.

» ID-05 • Παύλος Ζάννας, 19:00

Ονειρεύομαι το διάστημα Kosmos kak predchuvstvie

του Alexey Uchitel (Ρωσία, 2005)

Το 1957 η Σοβιετική Ένωση εκτόξευσε τον πρώτο τεχνητό δορυφόρο στο διάστημα, ανανεώνοντας την ελπίδα των πολιτών, οι οποίοι ζούσαν φυλακισμένοι μέσα στην ίδια τους τη χώρα. Η αίσθηση που κυριαρχούσε ήταν πως μια υπέροχη εποχή ελευθερίας πλησίαζε. Ο αφελής Κονιόκ, ένας μάγισσας και μποξέρ ταυ-

τόχρονα, ζει στην περιορισμένη ζώνη ενός λιμανιού και γίνεται φίλος με έναν αινιγματικό Γερμανό, ο οποίος είναι ένας πρώην πολιτικός κρατούμενος που θέλει να λιποτακτήσει. Ενώ ο προπονητής του Κονιόκ θέλει να αποκαλύψει το μυστικό του Γερμανού, ο Ρώσος απλά θέλει να διατηρήσει τη σχέση με το φίλο του και να κερδίσει την καρδιά της σερβιτόρας Λάρα.

» ID-05 • Ciné Τζον Κασσαβέτης, 20:30

Η ιστορία δύο αδελφών Janghwa, hongryeon

του Kim Jee-woon (Ν. Κορέα, 2003)

Το ψυχολογικό αυτό θρίλερ αφηγείται την ιστορία δύο αδελφών, της Σου-μι και της Σου-γεόν. Από εύπορη οικογένεια, οι δύο κοπέλες έχουν περάσει ένα διάστημα σε ψυχιατρική κλινική. Έχοντας θεραπευτεί, πηγαίνουν να ζήσουν με τον πατέρα και την εκκεντρική μητέρα τους. Σύντομα όμως, γίνεται σαφές ότι τα ψυχολογικά προβλήματα των δύο αδελφών όχι μόνο εμμένουν, αλλά έχουν χειροτερέψει εξαιτίας της ανισόρροπης συμπεριφοράς της μητέρας τους και των φαντασμάτων που στοιχειώνουν το σπίτι. Μήπως όμως, όλα αυτά είναι παραισθήσεις; Και μήπως το αληθινό φάντασμα είναι κάποιος άλλος;

» Kim Jee-woon Tribute • Ciné Τζον Κασσαβέτης, 23:00

Δυστυχώς, η απόφαση του Jérôme Bonnell να μην επισκεφτεί το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης μας στέρησε και την παρουσία της Nathalie Boutefeu, μούσας του στη ζωή και την τέχνη...

Nathalie Boutefeu

Από τη μικρού.. στη μεγάλου μήκους

Είναι αλήθεια ότι παρότρυνα τον Jérôme να γυρίσει μια ταινία μεγάλου μήκους πάνω σε μια ιδέα που αρχικά προοριζόταν για μικρού μήκους... Η ιστορία μου φαινόταν τόσο καλοφτιαγμένη και ενδιαφέρουσα... Ήμουν ενθουσιασμένη. Γιατί να περιορίσει μια ταινία με τόσο πλούσιο υλικό στη διάρκεια των πέντε λεπτών, καταδικάζοντάς την σε διανομή αποκλειστικά για φεστιβάλ; Μετά από κάποιο σημείο είχε κουραστεί να κάνει εξαιρετικές δουλειές, οι οποίες όμως απευθύνονταν σε αριθμητικά περιορισμένο κοινό... Μου άρεσε η κατάσταση αυτού του κοριτσιού. Απολύτως αντικοινωνική και αποστειρωμένη από αγάπη, κανείς δεν της έδινε σημασία, δεν την έβλεπε καν. Κυρίως συγκινήθηκα από το πώς η γνωριμία της με έναν άνθρωπο της ξαναδίνει ζωή. Αλλά και αμοιβαία πώς ο ένας αναζωογονεί τον άλλο. Πρόκειται για μια ταινία που μας προκαλεί επίσης να "δούμε", κάτι το οποίο έχει γίνει σπάνιο στον κινηματογράφο. Αυτή τη φορά δεν παρενέβην καθόλου στη συγγραφή του σεναρίου, τη δομή ή τον χαρακτήρα της ηρωίδας. Άφησα τον Jérôme να γράψει και να φανταστεί, πρώτον γιατί πιστεύω ότι δεν ήθελε την παρέμβασή μου, αλλά κυρίως γιατί διαισθανόμουν ότι ήξερε τι έκανε.

Προσέγγιση της Φανύ

Δεν "βλέπω" τους χαρακτήρες. Ξέρω ότι θα προσπαθήσω να είμαι αυτό που είναι και οι ίδιοι τους, αλλά δεν είμαι καθόλου προκατειλημμένη. Υπάρχουν στοιχεία σχιζοφρένειας στον χαρακτήρα της Φανύ ή στοιχεία που προδίδουν μια δικασμένη προσωπικότητα. Είναι δειλή, μα συγχρόνως και αγρίμι. Πιστεύω ότι υπάρχουν πολλές γυναίκες σαν αυτή. Δυσκολεύονται να ενσωματωθούν σε ένα σύνολο, δεν μπορούν να συνηθίσουν σ' αυτή την ιδέα. Από την άρχη δεν υπήρξε κάποιο συγκεκριμένο μοντέλο. Θέλαμε να παραμείνουμε στα στοιχεία της ανθρώπινης πλευράς της... Πώς ήταν η ζωή της παλαιότερα, γιατί κατοικούν εκεί... Βασικά πράγματα, στη σφαίρα του πραγματικού πάνω στα οποία δομήθηκε ο χαρακτήρας της Φανύ. Αλλά δεν ήταν μόνο αυτά. Μου φαίνεται ότι πρόκειται για έναν ρόλο που σχηματίστηκε και μέσω της αφομοίωσης. Ο Jérôme μου έδωσε να διαβάσω μερικά διηγήματα, όπως το "Χανς, ο σκαντζοχειρός μου" των αδελφών Γκριμ... Κατόπιν μου είπαν ότι στη σκηνή με τις καρτέκλες, έμοιαζα κι εγώ με σκαντζόχοιρο. Είχαν πραγματικά δίκιο, κι όμως εγώ δεν το είχα αντιληφθεί. Κάνουμε πράγματα και συνειδητοποιούμε ότι ξεπερνούν αυτό που αρχικά είχαμε καταλάβει.

Γκαμπριέλ

Έχουν μια φλογερή σχέση με την Φανύ, δεν είναι έτσι; Νομίζω ότι ο Γκαμπριέλ δεν ενηλικιώθηκε στη σχέση του μαζί της. Είναι ερωτευμένος μαζί της, αλλά δεν το δείχνει. Φοβάται αυτή την οικειότητα. Τον ελκύει και συγχρόνως τον απωθεί. "Αυτό το κορίτσι είναι σαν εμένα,

αλλά εγώ δεν θέλω να είμαι σαν αυτή, είμαι φυσιολογικός..." Την ίδια στιγμή όμως την κατανοεί. Προσπαθεί να μείνει στην πλευρά των ενήλικων, άλλωστε είναι παντρεμένος.

Όσκαρ

Ένα ακόμη μυστήριο πρόσωπο, σαν να βγήκε από παραμύθι. Ο Jérôme έκοψε μια σκηνή που διηγούνταν ορισμένα στοιχεία για την πορεία αυτού του άνδρα, καθώς αντιλήφθηκε ότι οι εξηγήσεις πάνω σ' αυτό το πρόσωπο δεν ταίριαζαν με την ταινία. Ο ρόλος θα βυθιζόταν υπό το ψυχολογικό βάρος. Άλλωστε αυτό που αξίζει σ' αυτή την ταινία είναι η διαίσθηση των πραγμάτων. Η Φανύ έχει έναν τρόπο έκφρασης τόσο ιδιαίτερο που δεν θα μπορούσε να συγκινήσει κανέναν άλλο, έναν τρόπο που θα έκανε οποιονδήποτε εκτός από τον Όσκαρ να τη στείλει πίσω στα φαντάσματά της, ενώ αυτός τη δέχεται όπως είναι. Με τον ίδιο τρόπο λειτουργούμε ο Jérôme και εγώ. Ο Όσκαρ την ακούει και η Φανύ το καταλαβαίνει αμέσως. Έτσι κατορθώνουν να εξημερώσουν ο ένας τον άλλο.

Τα γυρίσματα

Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων, αυτό που με εξέπληξε ήταν η σι-

“Γίνομαι όλο και πιο αντίθετη στο να μιλώ ανοιχτά για κάτι και να το θεωρητικοποιώ. Απεχθάνομαι να πρέπει να αποδείξω ή να εξάγω ένα συμπέρασμα

γουριά του Jérôme ως προς την τοποθέτηση της κάμερας. Ήξερε πάντα πώς να διηγηθεί μια σκηνή. Δεν γνώριζε απαραίτητα όλα όσα θα έλεγε, αλλά γνώριζε την ουσία. Αυτό συμβαίνει εφόσον συνδέεσαι σενά με αυτό που έγραψες και θέλεις να κινηματογραφήσεις.

Το σώμα

Σπάνια βλέπουμε στον κινηματογράφο ολόκληρα σώματα με την έκφρασή τους. Είμαστε επικεντρωμένοι κατά κύριο λόγο στο πρόσωπο. Στην ταινία η λήψη ενός κομματιού γίνεται από απόσταση. Όχι όμως με διάθεση θεωρητικοποίησης. Το σώμα είναι ένας τρόπος να αποδοθεί ο γεμάτος συγκρούσεις χαρακτήρας της Φανύ. Η εύθραυστη ψυχολογία αλλά και ο δυναμισμός της.

Η προετοιμασία

Η δουλειά με τον Jérôme κυλά όπως η ζωή. Αστειευόμαστε για δύο ώρες και μετά μιλάμε για την Φανύ μέσα σε πέντε λεπτά. Κι αυτό συμβαίνει παράλληλα με τόσα άλλα πράγματα. Γίνομαι όλο και πιο αντίθετη στο να μιλώ ανοιχτά για κάτι και να το θεωρητικοποιώ. Απεχθάνομαι να πρέπει να αποδείξω ή να εξάγω ένα συμπέρασμα. Όλα αυτά που μου λέει ο Jérôme τα κρατώ μέσα μου. Και κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων τα φέρνω στην επιφάνεια. Μου έγραψε ένα κείμενο 20 γραμμών πάνω στο φόβο του σώματος όταν αγγίζεται, το εφιαλτικό βίωμα αυτού του σώματος. Δίχως όμως να το ονομάσει, καθώς έτσι δεν θα μπορούσε να μιλήσει γι' αυτό, όπως ούτε κι εγώ. Διαβάζοντας το κείμενο, το περιεχόμενό του μου μεταδόθηκε και κατόπιν κατάφερα να το αποδώσω. Έγραψε επίσης 2-3 σελίδες για το παρελθόν κάθε χαρακτήρα, πώς μεγάλωσε ο καθένας, μέσα από λεπτομέρειες που συγκέντρωναν τα ουσιαστά σημεία. Έδωσε τις σελίδες στους ηθοποιούς, κανένας μας όμως δεν είχε το δικαίωμα να διαβάσει τις σελίδες του άλλου. Η δουλειά γινόταν πάνω στη συναίσθηση και τη διατήρηση του προβληματισμού μας, ούτως ώστε να μπορέσουμε να τον αναπαραστήσουμε. Προσπαθήσαμε να κρατήσουμε το νόημα αυτών που δεν μπορούμε να προφέρουμε με λέξεις.

Το ανοιχτό φινάλε

Έπρεπε να γυρίσουμε το τέλος όπως ήταν γραμμένο, με αποχαιρετισμό. Την ημέρα του γυρίσματος φέρθηκα απάισια... Μάλλον ένιωθα ότι δεν ταίριαζε. Κατά την ανάγνωση είχα πει ότι αυτή η σκηνή μπορούσε να γίνει, δίχως όμως να το πιστεύω πραγματικά. Στις 7 το πρωί, όταν έπρεπε να την επαναλάβω, ήταν αδύνατον να παίξω... Μου αρέσει η ιδέα να ερμηνεύει ο καθένας το τέλος με τον δικό του τρόπο. Μερικοί πιστεύουν ότι θα κάνει στροφή 180 μοιρών και θα ξαναγυρίσει, άλλοι ότι επιτέλους είναι ελεύθερη και θα ξαναφτιάξει τη ζωή της. Όλοι πάντως το βρίσκουν υπέροχο...

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Ελάτε στη δροσιά του TV5

2 φορές την εβδομάδα η καρδιά του παγκόσμιου κινηματογράφου μιλά γαλλικά
Δευτέρα και Πέμπτη στις 23:30 ώρα Ελλάδας

TV5
www.tv5.org

μη μετράτε τις μέρες...

με τη είστε σίγουροι
24 ώρες παράδοση
✓ με ασφάλεια ✓ στο χώρο σας

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

...ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κηφισού 14, Τ.Κ. 18233, Αγ. Ιωάννης Ρέντης
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX 210 48 12 902
Υποκ/μα: 5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσ/νίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310 712600, FAX: 2310 712620
www.taxydromiki.gr

ποιότητα + φιλικότητα = **ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ** **ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ PC**

ΥΠΙΘΕ

TECHNOLOGY

Η/Υ ... **από 600,00**
ME 17" LCD ΟΘΟΝΗ

φορητά από **650,00**

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ !!!
ΕΝΤΟΣ ΔΥΟ ΗΜΕΡΩΝ

10 Χρόνια κοντά σας

αριανού 13 - Θεσσαλονίκη
(έναντι ροτονα)
τηλ 2310214800 - 2310216299
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 9.00 ΕΩΣ 20.00

πάρτε τις προσφορές σας και ... σας περιμένουμε !!

www.electrahotels.gr

ELECTRA HOTELS & RESORTS

modern hospitality in a traditional way

ELECTRA PALACE HOTEL ATHENS ***** Tel: +30 210 3370 000 Fax: +30 210 3241 875 e-mail: sales@ath@electrahotels.gr	ELECTRA HOTEL ATHENS ***** Tel: +30 210 3378 000 Fax: +30 210 3220 310 e-mail: sales@ath@electrahotels.gr	ELECTRA PALACE HOTEL THESSALONIKI ***** Tel: +30 2310 294 000 Fax: +30 2310 294 001 e-mail: sales@th@electrahotels.gr	ELECTRA PALACE HOTEL RHODES ***** Tel: +30 22410 92521 Fax: +30 22410 92038 e-mail: sales@rh@electrahotels.gr
--	---	---	---

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ – ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΡΑΜΑΣ 2005

Ciné Τώνια Μαρκετάκη, 22:00

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2005

Υγρή έρμος

του Κωστή Μπασογιάννη
Ήταν η τελευταία νύχτα της ζωής του. Μέσα στην υγρή του φυλακή, άκουσε μια γυναικεία φωνή να του μιλά σαν να τον γνώριζε από πάντα. Τι να ήταν εκείνη η παράξενη μορφή που έδειχνε να τον ξέρει τόσο καλά, ενώ αυτός δεν την είχε δει ποτέ;

• Βραβείο ΕΤΕΚΤ

The Mirror Stage

του Σπύρου Σιάκα
Μια ξύλινη κούκλα ζει τις τελευταίες στιγμές της πριν της τοποθετηθούν τα νήματα χειρισμού και το χειριστήριο και γίνει μαριονέτα-χορεύτρια. Έξω από το παράθυρό της, μια γιγαντοαφίσα χοροθεάτρου λειτουργεί σαν καθρέφτης όπου η κούκλα προσπαθεί να προσδιορίσει την οντότητά της.

• Διάκριση-Κίνητρο ΕΚΚ

Δεύτερη φύση

του Βαγγέλη Μαρινιάκη
Ένας αξιωματικός του ναυτικού και ένα μικρό κορίτσι αντιμετωπίζουν το φόβο, μόνοι τους μέσα στη φύση.

• Διάκριση-Κίνητρο ΕΚΚ

Δε κατ

του Βασίλη Κεχαγιά
Μια γάτα έγκλειστη σ' ένα αδιαφανές κουτί και απειλούμενη από την τυχαία εκπυρσοκρότηση ενός όπλου δεν είναι ούτε νεκρή, ούτε ζωντανή. Είναι εν δυνάμει και τα δύο. Μόνο το άνοιγμα του κουτιού –η παρατήρηση– την τοποθετεί οριστικά σ' έναν απ' τους δύο κόσμους.

• Τιμητική Διάκριση Μοντάζ στον Βασίλη Κεχαγιά
• Τιμητική Διάκριση Καλύτερης Γυναικείας Ερμηνείας στην Εύη Μέτρηγκα
• Βραβείο ΕΤΕΚΤ

Τα σαλιγκάρια της Λουλούς

του Παναγιώτη Φαφούτη
Σ' ένα πάρκο, ανάμεσα σε άλλους, συνάζουν η μικρή Λουλού με τη μητέρα της κι ένας παράξενος άντρας. Με αφορμή το ενδιαφέρον της μικρής για τα σαλιγκάρια του πάρκου, ξεκινά μια ιδιαίτερη φιλία.

• Τιμητική Διάκριση Μουσικής στον Γιώργο Παλλάκαρη
• Τιμητική Διάκριση Ανδρικής Ερμηνείας στον Κωνσταντίνο Αβαρικιώτη
• Διάκριση-Κίνητρο ΕΚΚ

3

του Δημήτρη Άντζου
Μια μαύρη ιστορία για την απληστία και τα αποτελέσματά της. Καλύπτει τα μάτια των παιδιών. Περιέχει την αγία τριάδα της pulp fiction – φόνους, χρήση ναρκωτικών και σεξ. Όχι απαραίτητα με αυτή τη σειρά.

• Τιμητική Διάκριση Φωτογραφίας στον Βασίλη Βαφειάδη
• Βραβείο ΕΤΕΚΤ

Σάμουρε

του Θεόδωρου Παπαδουλάκη
Στα αγριοβούνια ενός χωριού της νότιας Κρήτης, ο τριαντάχρονος Θωμάς που είναι βοσικός ονειρεύεται να γίνει σαμουράι και να δραπετεύσει κάποτε στη μακρινή Ιαπωνία.

• Τιμητική Διάκριση Σεναρίου στον Θεόδωρο Παπαδουλάκη

Ο τελευταίος φακίρης

του Μπάμπη Μακρίδη
Ο Αλί Καζάν είναι ο τελευταίος αυθεντικός φακίρης που μας έχει απομείνει σε αυτούς τους καιρούς της κοροϊδίας και της απατεωνιάς.

• Ειδικό βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη "Ντίνας Καταουριδής"

Πύρινος μελάς σε μικρό παραμύθι

του Νικόλαου Πετροπουλέα
Ένα οικολογικό παραμύθι για τις πυρκαγιές που κάθε χρόνο καίνε τα δάση μας. Μια καινούργια φωτιά ξεσπά στο δάσος που το προστατεύει ο γίγαντας Πάρης, ενώ την ίδια στιγμή περιμένει για δείπνο την αγαπημένη του. Θα καταφέρει ο Πάρης και η παρέα του να κάνουν τα βατράχια να πουν το μαγικό τραγούδι που φέρνει τη βροχή, προκειμένου να σώσει το δάσος και τον έρωτά του;

• Τιμητική Διάκριση Animation στον Νικόλαο Πετροπουλέα

Ο κλέφτης

της Ιρίνα Μπόικο
Ο Αλέξανδρος είναι γεμάτος χαρά επειδή ήρθε διακοπές στο χωριό της γιαγιάς του και η ξαδέλφη του η Ντίνα δέχεται να κάνει παρέα μαζί του. Είναι πρόθυμος να κάνει πολλά για να φανεί άξιος και μεγάλος στα μάτια της. Είναι όμως τεσσάρων χρόνων και δεν ξέρει καν την έννοια κάποιων λέξεων. Έτσι, η ιστορία μπορεί να εξελιχθεί απρόβλεπτα.

• Ειδικό βραβείο γυναικείας σκηνοθετικής παρουσίας στη μνήμη της Τώνιας Μαρκετάκη

Blackberries

του Νίκου Πανουτσόπουλου
Ο Αλεξάνδρο μεγαλώνει στη μεξικανική συνοικία του Λος Άντζελες. Η μικρή περιπέτειά του στο ποτάμι γίνεται αφορμή για να ξεσπάσει η κρυμμένη ένταση ανάμεσα στους γονείς του.

• 1ο Βραβείο για την κατηγορία «Έλληνες του Κόσμου»

Στο Παίδων

του Αλέξη Κομνάκου
Ένας ταξιτζής εφευρίσκει έναν πρωτότυπο τρόπο να αποσπά φιλοδομήματα από τους πελάτες του. Κάποια στιγμή, όμως, έρχεται αντιμέτωπος με τη συνείδησή του.

• 1ο Βραβείο Σπουδαστικής ταινίας

Ο φωτογράφος των Τρικάλων

του Βασίλη Κοσμόπουλου
1923, Τρίκαλα. Ο τοπικός φωτογράφος επιστρέφει, με το μυαλό γεμάτο εικόνες που τράβηξε σε όλη του τη ζωή. Ξαφνικά, δέχεται μια επίσκεψη από έναν θρυλικό ληστή. Παρά το γεγονός ότι καταζητείται επ' αμοιβή, ο ηρωικός παράνομος αφήνει τα βουνά και αποφασίζει να φωτογραφηθεί...

• 2ο Βραβείο Μυθοπλασίας
• Τιμ. Διάκρ. Σκηνογραφίας και Ενδυματολογίας: Σοφία Παντουβάκη
• Διάκριση-Κίνητρο ΕΚΚ

Προστασία

του Χρήστου Νικολέρη
Ο Βενετός, σεσημασμένος κακοποιός, έχει εξοντώσει τον Εσκιμώο και η αγορά είναι πια δική του. Κανέναν δεν φοβάται. Ή μήπως όχι;

• Α' Βραβείο Μυθοπλασίας
• Βραβείο Jameson
• Διάκριση-Κίνητρο ΕΚΚ
• Βραβείο ΠΕΚΚ

ΟΙ ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ciné ΦΡΙΝΤΑ ΛΙΑΠΠΑ	Ciné ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ	Ciné ΤΖΟΝ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ	Ciné ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ	ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
10:00 Όμηρος του Κωνσταντίνου Γιάνναρη, 105'	10:00 Υποβρύχιος έρωτας του Γιάννη Σολδάτου, 90'	10:00 Ο Άλλος της Λουκίας Ρικάκη, 74'	10:00 Λουκουμάδες με μέλι της Όλγας Μαλέα, 90'	10:00 Η χορωδία του Χαρίτωνα του Γρηγόρη Καραντινάκη, 116'
12:15 Η καρδιά του κτήνους του Ρένου Χαραλαμπίδη, 80'	12:00 Η πόλη των θαυμάτων του Δημήτρη Αθανάτη, 85'	11:45 Το όνειρο του σκύλου του Αγγελου Φραντζή, 88'	12:00 Τσίου... του Μάκη Παπαδημητράτου, 83'	12:30 Η νοσταλγός της Ελένης Αλεξανδράκη, 82'
14:00 Γλυκειά μνήμη του Κυριάκου Κατζουράκη, 99'	13:45 Το όνειρο του Ικάρου του Κώστα Νάτση, 90'	13:30 Θυμάμαι του Δημήτρη Κολλάτου, 104'	14:00 Το κακό του Γιώργου Νούσια, 82'	14:30 Η εύκολη Λία του Βαγγέλη Σεϊτανίδη, 84'
16:15 Λιούμπη της Λάγιας Γιούργου, 96'	16:00 Κι αν φύγω... θα ξανάρθω της Δώρας Μασκλαβάνου, 87'	15:15 Γαλάζιο φόρεμα του Γιάννη Διαμαντόπουλου, 108'	16:00 Η γυναίκα είναι... σκληρός άνθρωπος του Αντώνη Καφετζόπουλου, 100'	16:30 Κινέττα του Γιώργου Λάνθιμου, 95'
18:15 Black μπέεε... του Θεόδωρου Μαραγκού, 78'	17:45 Buzz του Σπύρου Ν. Ταραβήρα, 120'	18:00 Κακολύρι 5/44... η ιστορία μιας μέρας του Σταύρου Ιωάννου, 75'	18:15 Εκτός σχεδίου του Μένιου Δίτσα, 64'	18:30 Το πήδημα του Κατσαντώνη και ο μπαρμπα-Λάμπρος του Γιώργου Κολόζη, 71'

- Ημερήσια Εφημερίδα του 46ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ...

παίζονται κάποιες ελληνικές ταινίες. Συνήθως ζητάνε κομπάρσους και όχι ανθρώπους που δούλεψαν στις ταινίες. Μας καλούνε για μιανό δυο μέρες. Εμείς οι κινηματογραφιστές θέλουμε να βλέπουμε ταινίες, όχι να μας καλούνε για να γεμίζουμε την αίθουσα στην απονομή. Αυτά είναι αστεία πράγματα. Προσωπικά το έχω κόψει, δεν πάω καθόλου τα τελευταία χρόνια. Για 'μένα δεν υπάρχει Φεστιβάλ πια. Για 'μένα δεν είναι τίποτα. Ίσως να αλλάξουν μερικά πράγματα από 'δω και πέρα, αλλά, μέχρι τώρα τουλάχιστον, ήταν αστείο.

Μάνος Βακούσης

ηθοποιός στην ταινία *Υποβρύχιος Έρωτας*

Είναι ένα σπουδαίο παιχνίδι. Δεν είναι επιστήμη. Είναι ψυχαγωγία. Μαζευόμαστε για να δείξουμε τη δουλειά μας, είτε είμαστε σκηνοθέτες είτε σεναριογράφοι είτε ηθοποιοί. Είναι ένα παιχνίδι κι όλοι είμαστε ευχαριστημένοι.

Τζίνα Θλιβέρη

ηθοποιός της ταινίας *Η καρδιά του Κτίνους*

Το Φεστιβάλ αποτελεί έναν θεσμό με παράδοση και ιστορία. Μέσα από αυτό αναδεικνύονται σκηνοθέτες με σημαντικό έργο. Ενδιαφέρον παρουσιάζει τα τελευταία χρόνια η ένταξη σε αυτό και άλλων χωρών. Μέσα από αυτή τη συνάντηση των πολιτισμών, το Φεστιβάλ αποτελεί πλέον μια γιορτή για το σινεμά.

Σπύρος Ταραβήρας

σκηνοθέτης του *Buzz*

Τα πράγματα είναι σε μεταβατικό στάδιο. Γίνεται μια τομή, μια προσπάθεια ανανέωσης. Κάθε ανανέωση είναι ευπρόσδεκτη.

Νομίζω ότι μέχρι στιγμής, όπως ήταν μέχρι τώρα, το Φεστιβάλ είχε καταφέρει να ανέλθει σε μια καλή κατηγορία διεθνώς. Είμαι θετικός ότι και τώρα θα καταφέρει να κρατήσει αυτό το επίπεδο. Δεν συμμερίζομαι όλη αυτήν την καταστροφολογία. Γενικά, στην Ελλάδα υπάρχει μια αδυναμία να δεχτούμε το καινούριο. Αλλά βέβαια, αυτή είναι η πρόκληση του νεωτερισμού... Το μόνο που με φοβίζει λίγο είναι το γεγονός πως χρησιμοποιούνται πάρα πολλά χρήματα για ένα κομμάτι που αφορά στην προβολή του κινηματογραφικού προϊόντος σε μια χώρα τόσο μικρή όπως η Ελλάδα, ενώ τα χρήματα αυτά που αναλίσκονται θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να πάνε στην παραγωγή.

Βίκυ Χάρρις

ηθοποιός της ταινίας *The Zero Years*

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι ένας θεσμός που συγκεντρώνει ανθρώπους από διάφορα σημεία του κόσμου που έχουν ένα κοινό πάθος, αυτό του σινεμά. Δίνει φωνή σε ανεξάρτητες παραγωγές από όλο τον κόσμο και σε εμάς την ευκαιρία να απολαύσουμε ένα πρόγραμμα που μας βάζει σε σκέψεις, μας καλεί να προβληματιστούμε, να συζητήσουμε, να αναλύσουμε... και όλα αυτά διαδραματίζονται σε μια φιλική και γιορτινή ατμόσφαιρα, στην πανέμορφη Θεσσαλονίκη.

Λάγια Γιούργου

σκηνοθέτης της ταινίας *Λιούμνη*

Ο Θεός να δίνει στο Φεστιβάλ χρόνους... και σε 'μένα κουράγιο να κάνω ταινίες.

Κώστας Ξυκομηνός

ηθοποιός στην ταινία *Κινέττα*

Υπάρχουν περιθώρια να γίνουν ακόμα πιο οργανωμένα τα πράγματα, ακόμα καλύτερες επιλογές νέων σκηνοθετών –είτε ελλήνων είτε και ξένων. Και η τελετή λήξης και απονομής χρειάζεται μια βελτίωση. Κατά τα άλλα, είναι πολύ φιλόξενο. Έχω δει πολύ ενδιαφέρουσες ταινίες που δεν βρήκαν διανομή. Περνάω καλά όταν ανεβαίνω πάνω. Και χαίρομαι που υπάρχει αυτός ο θεσμός και που υπάρχει στη Θεσσαλονίκη και όχι στην Αθήνα.

Γιώργος Τριανταφύλλου

μοντέρ της ταινίας *Buzz*

Το Φεστιβάλ το παρακολουθούσα από την πρώτη του διοργάνωση. Δεν νομίζω πια ότι είναι Φεστιβάλ ελληνικού κινηματογράφου –δεν έχει καμία σχέση. Είναι ένα πανηγύρι. Απλώς

Κυριάκος Κατζουράκης

σκηνοθέτης της ταινίας *Γλυκιά μνήμη*

Το Φεστιβάλ έχει αποκτήσει με τα χρόνια μεγάλο κύρος στο εξωτερικό. Είναι ένας από τους ελάχιστους θεσμούς στην τέχνη

στην Ελλάδα, με τόσο μεγάλη διάρκεια στο χρόνο και με συνεχή άνοδο του κύρους του. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο και δεδομένο. Να θυμίσω ότι, στο χώρο των εικαστικών δεν υπάρχει τίποτα; Ότι ο εικαστικός, ο συγγραφέας, ο ποιητής, ο σοβαρός μουσικός, ο καλλιτέχνης που πειραματίζεται, είναι στην Ελλάδα χομπίστες, χωρίς καμία υποστήριξη από τον κρατικό κορβανά; Και μόνον όταν κάποιος διαπρέψει στο εξωτερικό τον τιμούν; Ότι σιγά-σιγά κόβονται οι επιχορηγήσεις στην τέχνη και κατακλύζεται ο χώρος από την «αβάσταχτη ελαφρότητα»; Ότι η καλλιτεχνική επιτυχία είναι πλέον συνδεδεμένη με την εμπορικότητα; Γι' αυτούς και για άλλους πολλούς λόγους το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, καθώς και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, πρέπει να κρατηθούν με νύχια και με δόντια ζωντανά και παραγωγικά. Είναι η μόνη πηγή υποστήριξης του εναλλακτικού κινηματογράφου και μακάρι να αντιληφθούν σύντομα οι αρμόδιοι την ανάγκη να πολλαπλασιαστεί η στήριξη των μικρών και των μεσαίων παραγωγών, του DV, του HD, των ταινιών μικρού μήκους, των ντοκιμαντέρ και του πειραματικού σινεμά. Και μακάρι, τέλος, να ασχοληθούν σοβαρά με το σύστημα διανομής. Μια ταινία αρχίζει να υπάρχει αφού τελειώσει, όταν αρχίσει να την φροντίζει ο περίγυρος, υπουργείο, παραγωγοί, τηλεόραση, κριτικοί, διανομείς, κοινό. Χωρίς φροντίδα είναι ως μη «γεννημένη».

Γιάννης Σολδάτος

σκηνοθέτης της ταινίας *Υποβρύχιος Έρωτας*

Δεν σηκώνει συζήτηση, και μόνο οι μωρές παρθένες μιζοσαλιαρίζουν περί διαγραμμάτων. Τι να κάνει ο Ολυμπιακός χωρίς το

Καραϊσκάκη και ο ΠΑΟΚ χωρίς την Τούμπα... Τι να κάνει ο κινηματογράφος μας χωρίς αυτή τη μεγαλειώδη, άνευ εμπορικού αντικρύσματος, εμποροπανηγύρη του;

Μάκης Παπαδημητράτος

σκηνοθέτης της ταινίας *Τσίου...*

Η καλύτερη αφορμή για να επισκεφτείς τη Θεσσαλονίκη μερικές μέρες. Είναι το τρίτο φεστιβάλ που παρακολούθησα και ό-

λα ήταν πολύ καλά. Είδα πολλές και καλές ταινίες, και πέρασα πολύ καλά στην πόλη, που έχω φίλους αγαπημένους. Η μεγαλύτερη γιορτή του σινεμά στη χώρα. Αξίζει να το ζηήσει κανείς. Σαν τριπ.

Βαγγέλης Κουλίνο

Διευθυντής Φωτογραφίας στο ντοκιμαντέρ

Το πίδαγμα του Κατσαντώνη και ο μπάμπια-Λάμπρος

Εύχομαι στο φεστιβάλ κάθε επιτυχία και σίγουρα πρέπει να το στηρίξουμε. Έχουν γίνει πολλά θετικά βήματα, πιστεύω όμως ότι πρέπει να γίνουν κάποιες αλλαγές και να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο η ελληνική ταινία αλλά και το ντοκιμαντέρ.

Νίκος Νικολαΐδης

σκηνοθέτης της ταινίας *The Zero Years*

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι μία αίθουσα όπου παίζουν την ταινία σου, κόβουν πολλά εισιτήρια, μαζεύουν λεφτά και 'σέ-να δεν σου δίνουν τίποτα.

Βαγγέλης Μουρίκης

ηθοποιός της ταινίας *Αργύρια*

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, είναι από τις λίγες επαφές μας με τον έξω της Ελλάδας κινηματογραφικό κόσμο. Μας μαθαίνουν και τους μαθαίνουμε. Θα ήταν τέλει οι ελληνικές ταινίες που παίζονται εκεί, να προωθηθούν να φτάσουν και ν' αγγίξουν αυτόν τον κόσμο, ώστε με τη σειρά του να ενδιαφερθεί γι' αυτές και τους συντελεστές τους.

Δώρα Μασκλαβάνου

σκηνοθέτης της ταινίας *Κι αν φύγω... θα ξανάρθω*

Είναι η δεύτερη φορά που συμμετέχω στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με δική μου ταινία. Την προηγούμενη φορά, δεν πρόλαβα να συμπεράνω. Θυμάμαι ότι περνούσαν όλα γρήγορα, σαν αέρας...

Γιώργος Κολόζης

σεναριογράφος και σκηνοθέτης του ντοκιμαντέρ *Το πίδαγμα του Κατσαντώνη και ο Μπάμπια Λάμπρος*

Τα μέσα και οι δράσεις του ελληνικού τμήματος για την προώ-

θηση της ελληνικής ταινίας και οι καινοτομίες που ανακοινώθηκαν είναι θετικά, απομένει να δοκιμασθούν στην πράξη. Η παρατήρηση που έχω να κάνω είναι ότι, παρά τις κάποιες βελτιώσεις, το ντοκιμαντέρ εξακολουθεί να παραμένει ο φτωχός συγγενής του φεστιβάλ. Πιστεύω ότι πολλά πρέπει να αλλάξουν αλλά, καθώς βρισκόμαστε σ' ένα μεταβατικό στάδιο με πολλά αδιέξοδα, ο κινηματογραφικός χώρος πρέπει να δείξει ωριμότητα και συνεργασία, μακριά από στενά συμφέροντα. Όλοι κρινόμαστε...

Δημήτρης Κολλάτος

σκηνοθέτης της ταινίας *Θυμάμαι*

Το Διεθνές, μια επαρκώς εκδηλωσή. Ακριβή στο κόστος της, που δεν προσφέρει τίποτα στον Ευρωπαϊκό κινηματογράφο

και αφαιρεί από τον Ελληνικό χρήματα που τα χρειαζόμαστε. Το Ελληνικό τμήμα υποβαθμισμένο. Η παρουσία του Βαλκανικού κινηματογράφου λίγη. Μας υποσχέθηκαν αλλαγές. Αναβάθμιση του Ελληνικού. Προβολή ουσιαστική του Κινηματογράφου μας, λιγότερη δουλοπρέπεια στους ξένους «επισκέπτες», που έτσι κι αλλιώς δεν μας υπολογίζουν. Ελπίζω να το δούμε του χρόνου. Γιατί συμμετέχω; Είναι η δέκατη συμμετοχή μου. Βραβεύτηκα για πρώτη φορά το 1962. Ίσως να πιστεύω ότι μόνο με την παρουσία μας μπορούμε να πετύχουμε τις αλλαγές που θέλουμε και πρέπει να γίνουν.

Ευγενία Καπλάν

ηθοποιός στην ταινία *Λιούμνη*

Πρώτη φορά το παρακολούθησα πέρυσι, και μου άρεσε πολύ! Πολλές και καλές ταινίες φέτος. Και τώρα πάλι προσπάθησα να τις δω όλες!

Νίκος Γραμματικόςσκηνοθέτης της ταινίας *Αγρύπνια*

Χρωστάω πολλά στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Αισθάνομαι ότι υπάρχουν άνθρωποι εκεί που αγαπούν το σινεμά και στηρίζουν τις ταινίες μου. Η Θεσσαλονίκη είναι η κινηματογραφική μου πατρίδα και θεωρώ το Φεστιβάλ κάτι σαν σπίτι μου.

Κάτια Γέρουηθοποιός στην ταινία *Γλυκιά Μνήμη*

Ένα κινηματογραφικό φεστιβάλ είναι στολίδι και για την πόλη και για τη χώρα που γίνεται. Για μένα, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι ένας θρυλικός θεσμός που πρέπει πάση θυσία να συνεχίσει να υπάρχει, παρά τις οποιεσδήποτε αντιξοότητες που πολλές φορές δημιουργούνται.

Μένιος Δίτσαςσκηνοθέτης του ντοκιμαντέρ *Εκτός σχεδίου*

Θα πρέπει να ενδιαφερθεί περισσότερο και να στηρίζει την ελληνική παραγωγή, κυρίως αυτή που δεν μπορεί να βρει διανομή, με εκδηλώσεις στις πόλεις της επαρχίας, σε όλη τη διάρκεια του χρόνου. Και γιατί όχι στο εξωτερικό.

Ρένος Χαραλαμπίδηςσκηνοθέτης της ταινίας *Η καρδιά του κίνου*

Γενικά, είμαι υπέρ των αλλαγών. Οι αλλαγές πολλές φορές φέρνουν περιπέτεια και η περιπέτεια, όπως ξέρουν όλοι οι σινεφίλ, είναι πάντα περιπέτεια. Έχει την ομορφιά της.

Δημήτρης Βάκης, Γιώργος Μακρήςσεναριογράφοι της ταινίας *Η καρδιά του Χαρίτωνα*

Το Φεστιβάλ είναι πια το σταθερό μας ραντεβού. Μια ευκαιρία να συναντήσουμε ανθρώπους, ταινίες και απόψεις για το σινεμά που μπορούν να μας ξαφνιάσουν και να μας βγάλουν από την κινηματογραφική μας καθημερινότητα. Είναι μια γιορτή του κινηματογράφου και μας κάνει πολύ χαρούμενους η συμμετοχή μας σ' αυτήν. Κάθε επιτυχία του όμως, δικαιολογημένα ανεβάζει και τον πήχυ ψηλότερα, για την επόμενη χρονιά. Κι αυτό μάλλον είναι ένα διαρκές στοίχημα.

Γρηγόρης Καραντινάκηςσκηνοθέτης της ταινίας *Η καρδιά του Χαρίτωνα*

Τα φεστιβάλ είναι μια καλή ευκαιρία για να δεις ταινίες που πολύ δύσκολα συναντάς στις αίθουσες. Είναι ακόμα μια ευκαιρία να συζητήσεις και να ανταλλάξεις προβληματισμούς με ανθρώπους από άλλα τοπία και αντιλήψεις, που καθημερινά δεν τους συναντάς. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ειδικότερα, είναι ένας θεσμός που έχει καταξιωθεί στην πορεία του χρόνου και, παρά τις αντιξοότητες και την προβληματική που αναπτύσσεται γύρω απ' αυτό, δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε τη δυναμική του μέσα στον χώρο μας.

Ελένη Αλεξανδράκησκηνοθέτης της ταινίας *Η νοσταλγός*

Στην προετοιμασία οι άνθρωποι με τους οποίους ήρθα με τους τώρα (Αφροδίτη, Πάτρα, Θάνατος, Αύρα κτλ) ήταν ευγενείς και προσπαθούσαν για το καλύτερο. Φοβάμαι, ομολογώ, πως θα μας λείψει η κινηματογραφοφιλία περασμένων ετών.

Όλια Λαζαρίδουηθοποιός της ταινίας *Η νοσταλγός*

Είχα πολλά χρόνια να έρθω στο Φεστιβάλ. Φέτος πάντως ήρθα με χαρά. Κάθε θεσμός που υπάρχει και στηρίζει τη δημιουργία με έναν τρόπο γιορταστικό είναι καλό να υπάρχει.

Γιώργος Νούσιαςσκηνοθέτης της ταινίας *Το κακό*

Σαν θεατής, μια χαρά. Σαν συμμετέχων, για να δούμε...

Αντώνης Καφετζόπουλοςσκηνοθέτης της ταινίας *Η γυναίκα είναι...*

Απέχω εδώ και πολλά χρόνια. Δεν μου προκαλούσε, από παλιά, καμία ευχαρίστηση η εμφάνιση (για να μην πω, κυριαρχία)

των ταπεινότερων ενστίκτων ανάμεσα στους διαγωνιζόμενους. Μετά ήρθαν ατελείωτα χρόνια ανίας, γνώρισα και μερικούς διαβόητους γραφειοκράτες του ευρωπαϊκού κινηματογραφικού στερεώματος, δεν μπορώ να πω ότι έμεινα ενθουσιασμένος. Ήταν, πιστεύω, μια καλή εβδομάδα για τους σινεφίλ της Θεσσαλονίκης και τίποτε άλλο. Είναι ωρίς για να κρίνει κανείς τη νέα διεύθυνση αλλά παρ' όλ' αυτά, μπορώ να σας πω με δύο λόγια, ότι όπως έχουμε την ανάγκη (όσοι από μας την έχουν), για ένα χειραφετημένο εθνικό κινηματογράφο, άλλο τόσο χρειαζόμαστε και την ετήσια σύναξη του. Και τα δύο, λόγω ιδιοσυγκρασίας αλλά και ιδεολογίας, δεν μπορώ να τα φανταστώ χωρίς τη συμμετοχή του ευρύτερου κοινού. Και σε κλίμα πνευματικότητας φυσικά, όχι αρένας.

Λουκία Ρικάκησκηνοθέτης της ταινίας *Ο Άλλος*

Είναι μια εξαιρετικά σημαντική εκδήλωση, την οποία παρακολουθούσα ως μαθήτρια στη Θεσσαλονίκη, κάνοντας απεριγραπτες ουρές έξω από το ΚΘΒΕ. Επίσης είχα την ευκαιρία να εργαστώ από το 1982 με τον Θανάση Ρεντζή, τον Δανάλη και τον Δημόπουλο και εργάζομαι και τώρα στο Βαλκανικό ταμείο σεναρίων. Για μένα το φεστιβάλ υπήρξε σχολείο για πολλά πράγματα που είδα και έμαθα και πρέπει να συνεχίσει να υφίσταται και να αναπτύσσεται. Όμως, οφείλω να επισημάνω μια τρομερή πολιτική ανακολουθία στην πολιτική των ΥΠΠΟ, και πριν και τώρα. Ενισχύουν με πρωτοφανή γενναιοδωρία αυτή τη διεθνή εκδήλωση και καλά κάνουν, ενώ κινούνται με σοκαριστική αδιαφορία και έλλειψη γενναιοδωρίας στις πολύ πιο σημαντικές υποθέσεις παραγωγής και διανομής της ελληνικής ταινίας. Έτσι η ελληνική ταινία φτάνει τραυματισμένη, ανάπηρη και αβοήθητη σε αυτήν την τόσο σημαντική εκδήλωση και η παρουσία της δίπλα στη

διεθνή παραγωγή παραμένει ελάχιστη. Υπάρχει τεράστια πολιτική ευθύνη σε αυτό. Πότε θα γίνει κατανοητό ότι δεν μπορούμε να καταφθάνουμε γυμνοί στη δική μας μεγάλη γιορτή; Δεν μπορούμε να δούμε τι κάνουν οι Γάλλοι, οι Ισπανοί, ακόμη και οι Πορτογάλοι για τη δική τους εθνική παραγωγή; Το ότι υφίσταται ένα μεγάλο φεστιβάλ σε μια χώρα δεν δίνει άλλοθι σε μια κυβέρνηση η οποία δεν ασχολείται με την παραγωγή και τη διανομή των ταινιών της χώρας οι οποίες ασφυκτιούν στην αγορά, κάτω από το βάρος των εμπορικών κολοσσών, αλλά ασφυκτιούν και στο φεστιβάλ κάτω από το βάρος των αισθητικών κολοσσών, οι οποίες απλά προέρχονται από χώρες που σέβονται την εθνική τους παραγωγή και την ενισχύουν.

Βαγγέλης Σzeitανίδηςσκηνοθέτης της ταινίας *Η εύκολη Λία*

Εύχομαι η προσπάθεια της νέας δ/σης να φέρει Έλληνες και ξένους κινηματογραφιστές σε στενότερη επαφή, ν' ανοίξει

δρόμους. Ο ανταγωνισμός για τις εγχώριες επιχορηγήσεις μαίνεται όλο το χρόνο, αλλά κορυφώνεται στην αρένα του ελληνικού Πανοράματος. Περσινά ξινά σταφύλια. Αν προσθέσεις και τη βαρυστομαχία των μονομάχων απ' τις ψητές φέτες και τα σουτζουκάκια, αντιλαμβάνεσαι γιατί η γενναιοδωρία δεν μένει πια εδώ. Ψυχολογικά βρίσκομαι ήδη μέσα στην επόμενη ταινία. Αλλιώς, θα ήμουν εύκολη λεία στην "ερωτική Θεσσαλονίκη".

Ιωάννης Παπαζήσηςηθοποιός της ταινίας *Η εύκολη Λία*

Άκουσα την κυρία Μουζάκη στο ραδιόφωνο σε μια συνέντευξη. Αν από δω και πέρα είναι αυτή στο Φεστιβάλ, θα πάει πολύ μπροστά. Έπαθα πλάκα με αυτά που είπε. Είναι απίστευτη, χωρίς να υποτιμώ τον κύριο που ήταν πριν στη θέση. Είπε λοιπόν ότι το Φεστιβάλ, όπως και κάθε φεστιβάλ, είναι και βιομηχανία. Και συμφωνώ, γιατί δεν μπορώ να καταλάβω ποια είναι η χρησιμότητα ενός φεστιβάλ αν στο τέλος δεν πουληθούν οι ταινίες.

Όλγα Μαλέασκηνοθέτης της ταινίας *Λουκουμάδες με μέλι*

Είμαι περήφανη για το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης και πιστεύω ότι έχει και πολύ καλή διεθνή ανταπόκριση και αναγνώριση.

Φωτεινή Μπαξεβάνηηθοποιός της ταινίας *Λουκουμάδες με μέλι*

Είναι μια μεγάλη γιορτή, και μια ευκαιρία να έρχονται σε επαφή και να ανταλλάζουν απόψεις οι δημιουργοί του κινηματογράφου, αλλά και οι άνθρωποι που αγαπούν αυτή την τέχνη. Μακάρι να μπορούσα κάθε χρόνο να είμαι εκεί και να παρακολουθώ όλες τις εκδηλώσεις του φεστιβάλ από κοντά, αλλά συνήθως ο Νοέμβριος είναι ένας μήνας με πολλές υποχρεώσεις και δουλειές στην Αθήνα. Ζηλεύω... Εύχομαι πάντα ο κόσμος να γεμίζει τις αίθουσες, εύχομαι ν' αγαπήσει και τον ελληνικό κινηματογράφο γιατί είναι ακριβή τέχνη, και για να δούμε ταινίες νέων Ελλήνων σκηνοθετών –που είναι πολλοί με ταλέντο, και έχουν να μας δώσουν καλές ταινίες– πρέπει να τους υποστηρίξουμε.

Άγγελος Φραντζήςσκηνοθέτης της ταινίας *το όνειρο του σκύλου*

Πιστεύω ότι έχει μια πολύ χαρούμενη πλευρά, που είναι η επαφή με το διεθνές περιβάλλον και όλος ο ζωντανός διάλογος

που μπορούν να προκαλέσουν οι ταινίες, αλλά και μια πολύ μελαγχολική πλευρά που είναι όλο το κουτσομπολιό εσωτερικής κατανάλωσης που αφορά τις ελληνικές ταινίες και τα όσα συμβαίνουν στην εγχώρια κινηματογραφία. Κάθε χρόνο συνειδητοποιώ ότι όλοι μας εδώ μιλάμε πάρα πολύ για τα προβλήματα γύρω από τον κινηματογράφο και σχεδόν καθόλου για τον ίδιο τον κινηματογράφο. Γι' αυτό θα προτιμούσα να αποσυνδεθεί επιτέλους η μελαγχολία των κρατικών βραβείων από τη χαρά του φεστιβάλ. Και να σας πω την αλήθεια, θα προτιμούσα να αποσυνδεθεί κάθε βράβευση από κάθε φεστιβάλ. Ο ανταγωνισμός στην τέχνη δεν προσέθεσε ποτέ τίποτε στην ίδια την τέχνη.

Αναζητάμε το νέο και το περιμένουμε

GALAXIA
VACATION CLUB

Μπαμπά θα έρθεις;

Ο χρόνος που περνάτε μαζί τους είναι πολύτιμος. Στις διακοπές θέλετε όλα να είναι τέλεια, για να μπορείτε αναπόσπαστοι να κολυμπήσετε, να παίξετε, να κοιμηθείτε αγκαλιά. Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club του Ομίλου Ν.Δασκαλαντωνάκη. Πολυτελείς σουίτες, πισίνες, εστιατόρια, jacuzzi, water sports, baby sitting, αλλά και δραστηριότητες που απασχολούν ευχάριστα τα παιδιά.

Μαθετε περισσότερα και κερδίστε ένα μοναδικό τριήμερο για δύο. Στείλτε sms στο 4220 γράφοντας Galaxia κενό, ins και το όνομά σας. Κάθε μέρα 10 τυχεροί. Διακοπές αξέχαστες, για πάντα. Πληροφορίες 210 6387500

κρητική κουζίνα - ρακάδικο
traditional cretan cuisine

Γνήσια κρητική κουζίνα, με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες. Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι μέχρι τις 3 το βράδυ. Θα μας βρείτε στην Τσόπελα 2, πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε. και στο τηλέφωνο 2310-228.300

Original cretan cuisine, made out of genuine products from Crete. Homemade "raki" with "meze" (traditional appetizers), "dakos" (dried bread baked the old fashion way), based on the famous healthy cretan products. Choose any of the "plates of the day" to get a taste of home cooking. Our advice: let the personel suggest the perfect combination of meals and take care of you the traditional cretan way.

Open from 13:00 pm to 3:00 am. 2 Tsopela str. (behind the National Theater), tel.: 2310-228.300

καθίστε αναπαυτικά και ακούστε τον ήχο του μέλλοντος
καθίστε αναπαυτικά και ακούστε τον ήχο του μέλλοντος
καθίστε αναπαυτικά και ακούστε τον ήχο του μέλλοντος

Εκθεση | Εθν. Αντίστασης 7Α | 551 33 Θεσσαλονίκη | Τηλ. & Fax: 2310 457 010
info@mythosaudio.gr www.mythosaudio.com

Αγκαλιόζοντας τον κόσμο

ΑΘΗΝΑ
ΕΑΡΑ: ΑΕΔΦ. ΣΠΑΤΩΝ-ΛΟΥΤΣΙΑΣ 5ο κλπ. 19019, ΣΠΑΤΑ
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210-3569111 FAX: 210-3569925
ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΣΟΝ: 210-9666666

www.olympicairlines.com

new Fullfilm Motion Picture film

FUJIFILM
Motion Pictures

The Eterna by Fujifilm not only but extra with

Outstanding Features of ETERNA 500

- Ultra-fine grain
- Outstanding gradation balance
- Excellent sharpness
- Broad exposure latitude
- Enhanced film-to-tape characteristics

FUJICOLOR NEGATIVE FILM
ETERNA
ISO 500

FUJICOLOR POSITIVE FILM
F-CP
ISO 200 / ISO 400

FUJIFILM HELLAS A.E. Ηχούς 1, Π.Φάληρο, Τηλ.: 210 - 9404100, www.fujifilm.gr
ΔΙΑΘΕΣΗ: KaBel, Τηλ.: 210-6858033, Fax: 210-6858034, email: kabel2@otenet.gr

Αδαμίδης ΑΕ

...η κορυφαία επιλογή σας!

Κάντε enter στη νέα εποχή Αδαμίδης ΑΕ

Ένα αυτοκίνητο BMW σημαίνει να έχεις προνόμια στο δρόμο. Να απολαμβάνεις την απόλυτη εμπειρία οδήγησης. Ένα αυτοκίνητο BMW αξίζει το καλύτερο service. Γι' αυτό εμπιστευτείτε την BMW σας στα πιο ικανά χέρια service. Στην Αδαμίδης ΑΕ. Γιατί εμείς στην Αδαμίδης ΑΕ έχουμε προβλέψει κάθε σας διευκόλυνση και σας παραχωρούμε μια BMW 520 ή μια BMW 318 κατά τη διάρκεια παραμονής του αυτοκινήτου στο συνεργείο μας. Έχουμε προβλέψει να απολαμβάνετε άρτια εξυπηρέτηση, καλύτερους όρους χρονομίσθωσης και τελική τιμή, από τους καλύτερα εκπαιδευμένους ανθρώπους και στο πιο ευχάριστο περιβάλλον. Γιατί ένα αυτοκίνητο BMW δεν είναι ένα απλό αυτοκίνητο. Είναι το δικό σας αυτοκίνητο. Κάτι που εμείς, στην Αδαμίδης ΑΕ γνωρίζουμε καλά.

Αδαμίδης ΑΕ
Μέλος του Επέλετου Δικτύου Επηρεών BMW Hellas ΑΕ

4ο χλμ. Εθν. Οδού Θεσσαλονίκης - Αθηνών, 570 09 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: (2310) 753615
Fax: (2310) 752262

BMW
Ultimate Driving Machine

ISO 9001: 2000

Επισκεφθείτε μας και στο διαδίκτυο: <http://www.adamidis.gr> • e-mail: info@adamidis.gr

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7, ΤΗΛ: 2310 277 004 ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑΔΙΟΥ 24
www.ianos.gr e-mail: ianos@ianos.gr

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ
ΧΡΟΝΙΑ ΣΑΝ ΒΡΟΧΗ

Ανέκδοτο αυτοβιογραφικό κείμενο, σίχοι, φωτογραφικό υλικό, δημοσιευμένα και αδημοσίευτα κείμενα για τον μεγάλο δημιουργό και το έργο του. Κυκλοφορεί από τη σειρά ΙΑΝΟΣ ο μελωδός.

ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΑΣΜΑΤΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2006

Τραγούδια αγάπης, σίχοι που γράφτηκαν για να γίνουν τραγούδια αλλή και σίχοι που υπέκυψαν τελικά στη γοητεία της μουσικής. Όποιοι κι αν είναι οι δημιουργοί -Έλληνες, ξένοι, άνδρες, γυναίκες, νεότεροι, αρχαιότεροι, γνωστοί, άγνωστοι- ένα είναι σίγουρο, η μούσα τους είναι η ίδια: η αγάπη.

For sport victims.

Champion
AUTHENTIC ATHLETIC APPAREL

Ο ήχος της Πόλης Crossing the bridge-The sound of Istanbul

του Fatih Akin (Γερμανία-Τουρκία, 2004)

Ένα ντοκιμαντέρ για την Κωνσταντινούπολη, με όχημα τη μουσική

Ένας γερμανός μουσικός, ο Alexander Hacke, μπασίστας του θρυλικού πλέον συγκροτήματος Einstürzende Neubauten, φθάνει στην Κωνσταντινούπολη. Έχει έρθει και στο παρελθόν στην πόλη, για να συνεργαστεί με τον τουρκογερμανό σκηνοθέτη Fatih Akin για την ταινία *Head on*. Θα μείνει στην περιοχή Beyoglu, στο ξενοδοχείο Grand Hotel de Londres. Τώρα, στόχος του είναι να γνωρίσει καλύτερα το μουσικό τοπίο της πόλης, να ακούσει τους ήχους και τις μουσικές της. Θα γνωρίσει νέες ψυχεδελικές μπάντες μ' ένα εθνικό χρώμα, όπως οι Baba Zula και θα συνεργαστεί μαζί τους. Θα περιπλανηθεί στα σοκάκια, θα ζήσει τη νυχτερινή ζωή. Θα συναντηθεί με ράπερς, όπως ο Ceza ή με τους χορευτές του δρόμου, όπως οι Istanbul Style Breakers. Στην περιπλάνησή του, οι περιστρεφόμενοι Δερβίσηδες και οι τσιγγάνοι μουσικοί αποτελούν σημαντικές στάσεις. Θα βρει τους παλιούς ρόκερς της τουρκικής μουσικής, όπως ο Erkin Koray και grunge rock μπάντες όπως οι Duman και οι Replikas. Τέλος, θα ηχογραφήσει με κάποια πολύ σημαντικά πρόσωπα της τουρκικής μουσικής σκηνής, την τραγουδίστρια Sezen Aksu (η οποία έχει συνεργαστεί με την Χάρις Αλεξίου) και τον ουτίστα και τραγουδιστή Orhan Gencebay. Θα ακούσει τις κρυφές και «απαγορευμένες» μελωδίες: θα ηχογραφήσει την κουρδική καταγωγής τραγουδίστρια Aygar.

Μια φράση του Κομφούκιου που ακούγεται στην ταινία κρύβει το σκεπτικό του σκηνοθέτη: «Όταν φθάνεις σ' ένα μέρος και θέλεις να το κατανοήσεις, άκουσε τη μουσική του τόπου». Ουσιαστικά, η ταινία

είναι ένα ντοκιμαντέρ για την Κωνσταντινούπολη, με όχημα τη μουσική. Παράλληλα όμως, αποκαλύπτει την πίσω όψη μιας κοινωνίας, μας δίνει τη ζωντανή της πραγματικότητα μακριά από κάθε ειδησεογραφική κοινοτοπία. Εδώ έχουμε μια ζωντανή μητρόπολη, που δέχεται με προθυμία κάθε επιρροή—είτε αυτή προέρχεται κυρίως από τη Δύση είτε λιγότερο από την Ανατολή—για να την εντάξει μέσα στο επιβλητικό ηχητικό της σύμπαν. Και κατά αυτόν τον τρόπο χαρτογραφούνται τα θολά όρια που χωρίζουν Ανατολή και Δύση.

» *Κινηματογράφος* Τορνές, 16:00

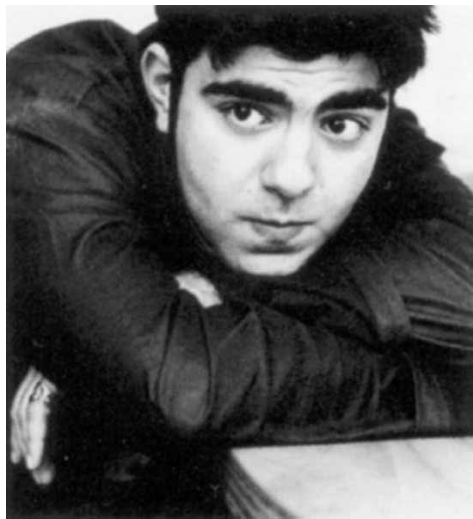
Από τη Γερμανία στην Κωνσταντινούπολη

Fatih Akin, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς σας ήρθε η ιδέα να κάνετε ένα ντοκιμαντέρ για την τουρκική μουσική μέσα από τους δρόμους της Κωνσταντινούπολης;
Η ιδέα δημιουργήθηκε ήδη από την ταινία *Head On*. Είχε έρθει στην Κωνσταντινούπολη ο Γερμανός παραγωγός για να δουλέψει με τους Τούρκους μουσικούς. Εκεί όταν τους είδα μαζί να συνεργάζονται, παρόλο που δεν μιλούσαν την ίδια γλώσσα, εντυπωσιάστηκα. Ακριβώς επειδή δεν μιλούσαν την ίδια γλώσσα επικοινωνούσαν πολύ πιο βαθιά με τη μουσική. Όλο αυτό το βρήκα πολύ ενδιαφέρον και τότε είπα ότι θα κάνω μια ταινία με αυτό το θέμα.

Ήταν δύσκολη η έρευνα για τη συγκέντρωση του υλικού;

Η έρευνα κράτησε πολύ χρόνο. Ξεκίνησα από τη Γερμανία διαλέγοντας μουσικούς που ενδιαφέρονταν να συμμετέχουν. Δεν είχα από την αρχή στο μυαλό μου ότι θα έκανα κάτι μόνο για την Κωνσταντινούπολη. Ήθελα να κάνω κάτι από όλον τον κόσμο, από διάφορες περιοχές, όπως για παράδειγμα όπως τη βόρεια Αφρική ή τις αραβικές χώρες, την Ινδία, τη δυτική Κίνα που έχουν επηρεάσει πολύ την τουρκική μουσική. Για μια τέτοια ταινία, όμως, χρειάζονται πολλά λεφτά. Εγώ ήθελα να κάνω μια μικρή ταινία γιατί ένιωθα αρκετά κουρασμένος αλλά όχι τόσο, ώστε να μην το κάνω καθόλου. Έτσι έβαλα σαν πλαίσιο την Κωνσταντινούπολη. Ξεκίνησα με έξι μουσικούς και όταν πήγα εκεί, όσο περνούσε ο χρόνος τόσο περισσότερα πράγματα μάθαινα για την περιοχή από την οποία έρχονταν, για τη γενιά τους, τις επιρροές τους. Πήγαμε σε χιλιάδες συναυλίες. Στο μεταξύ,

χρειάστηκε να προσθέσω κι άλλους μουσικούς στη λίστα μου. Πολλά από αυτά που έβαλα τελικά δεν ήταν σχεδιασμένα.

Πώς θα περιγράφατε το πορτρέτο της τουρκικής μουσικής;

Είναι ένα μείγμα. Δεν μπορείς να αναγνωρίσεις την τουρκική μουσική μόνο από τον στίχο. Ανακάλυψα ότι αυτή χτίζεται από πολλά διαφορετικά είδη. Υπάρχουν επιρροές όπως είπα από τη βόρεια Αφρική, την Ινδία, την Κίνα, τη Γιουγκοσλαβία, την Ελλάδα. Να σας δώσω ένα παράδειγμα: τα πνευστά, που είναι χαρακτηριστικό της σημερινής μεξικάνικης μουσικής, μετά την έρευνα που κάναμε βρήκαμε ότι έφτασαν στο Μεξικό τον 18ο αιώνα από τις αποικίες των Αυστριακών.

Μπορεί η πολιτική κατάσταση να επηρεάσει τη μουσική;

Πολύ. Μάλιστα, πολύ περισσότερο απ' ότι συμβαίνει στη Δύση. Η μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην τουρκική μουσική και αυτή της Δύσης είναι ότι οι άνθρωποι στην Τουρκία αγοράζουν τη μουσική όπως αγοράζουν το ψωμί. Στη Γερμανία για παράδειγμα, βλέπω να αγοράζουν ένα δίσκο απλά γιατί κάνει επιτυχία. Αυτό δείχνει το πάθος και την ανάγκη που έχουμε για τη μουσική. Και φυσικά, αυτό έχει και πολιτικές προεκτάσεις. Ας πούμε, το να τραγουδήσεις με κουρδικό στίχο είναι ένα πολιτικό θέμα ακόμα κι αν οι στίχοι μιλάνε για αγάπη.

Θα μπορούσατε να κάνετε αυτό το ντοκιμαντέρ αν ζούσατε στην Τουρκία;

Ένα από τα καλύτερα κοπλιμέντα που άκουσα για την ταινία ήταν από ανθρώπους που ζουν στην Κωνσταντινούπολη. Μου είπαν "ήρθες εσύ που μένεις μακριά (στη Γερμανία) και μας έδειξες στοιχεία, γειτονιές της πόλης που δεν ξέραμε ή είχαμε ξεχάσει". Αν ζούσα εκεί, δεν θα μπορούσα να τα δω όλα αυτά. Είναι χρήσιμη η απόσταση.

Για το Φεστιβάλ;

Παρόλο που είναι η πρώτη φορά που έρχομαι νιώθω πολύ οικεία γιατί η πρώτη μου κιόλας ταινία είχε προβληθεί εδώ και φυσικά και οι επόμενες.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάτη

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Kontakt

του Sergej Stanjkonvski (ΓΔΜ-Γερμανία, 2005)

Η Zana ζει μια δύσκολη ζωή. Βρίσκεται έγκλειστη στο ψυχιατρείο λόγω ψυχολογικών προβλημάτων που σχετίζονται με το οικογενειακό της περιβάλλον. Όμως η ώρα της εξέδου από το ίδρυμα έχει φθάσει και η ηρώιδα πηγαίνει να ζήσει στο πατρικό της σπίτι. Τώρα είναι μόνη, καθώς η οικογένεια της απουσιάζει. Μόνη της συντροφιά ο Janko, ένας εργάτης που επιδιορθώνει το σπίτι. Ο Janko είναι πρώην κρατούμενος και αποφυλακίστηκε με ότι και τόσο νόμιμο τρόπο. Τον πληρώνει η οικογένεια της Zana για να την προσέχει και να την παρακολουθεί. Ο Janko μένει στην αρχή σ' ένα πορνείο αλλά αργότερα νοικιάζει ένα μικρό δωμάτιο. Παρόλο που αρχικά αντιμετωπίζει με ψυχρότητα και απάθεια τη νεαρή κοπέλα, γρήγορα τα αισθήματά του απέναντί της αλλάζουν...

» *Κινηματογράφος* Τορνές, 11:00

Κορώνα-γράμματα / Yazı tura

του Ugur Yucel (Τουρκία-Ελλάδα, 2004)

1999. Τουρκία. Το κουρδικό αντάρτικο, ένας πόλεμος χαμηλής έντασης, είναι σε έξαρση. Μία ομάδα στρατιωτών κατευθύνεται προς την περιοχή των συγκρούσεων, για μια εκκαθαριστική επιχείρηση. Λίγο αργότερα, ένας αλλόφων στρατιώτης τρέχει προς το ναρκοπείο. Ένας από τους συναδέλφους του τρέχει από πίσω του για να τον προστατεύσει. Λίγους μήνες μετά, παρακολουθούμε τον ένα από τους δύο στρατιώτες να έχει επιστρέψει στην πατρίδα του: έχει χάσει το πόδι του λόγω της νάρκης και αντιμετωπίζει πρόβλημα προσαρμογής στην πολιτική ζωή. Η αρραβωνιαστικιά του είναι διστακτική και αμήχανη για την εξέλιξη της σχέσης τους. Λίγους μήνες μετά, παρακολουθούμε τη ζωή του άλλου στρατιώτη. Ζει στην Κωνσταντινούπολη μια άστατη ζωή: ναρκωτικά, γυναίκες και αναμνήσεις του πολέμου. Έχει χάσει την ακοή του από το ένα του αφτί και προσπαθεί να ανοίξει ένα κυλικείο σ' ένα σιδηροδρομικό σταθμό. Όμως, ο μεγάλος σεισμός που θα συνταράξει την περιοχή του Μαρμαρά θα αλλάξει τη ζωή του.

» *Κινηματογράφος* Τορνές, 13:30

PUBLICATION OF THE 46th THESSALONIKI
INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

One inspired and taught the other for 30 years

The Tavoularis-Coppola connection

Old friends and collaborators director Francis Ford Coppola and Dean Tavoularis talked about their shared lives in film yesterday at the Macedonian Museum of Contemporary Art. The result was a touching conversation about two people who gave a detailed account of the day they met –down to what Coppola was eating at the time- and have worked so closely for 30 years that, as Tavoularis put it, "working with other directors, felt like committing adultery".

Tavoularis explained how he met Coppola when the young director was looking for a production designer for his first "Godfather" film. Coppola answered his hotel door and Tavoularis saw "A young man with a beard in a robe eating a pastry." Since then their constant back-and-forth has been very important. Not only was Coppola confident that Tavoularis' work would do the job, but sometimes the result was different from what he thought and better.

"I only work with Greek production designers!" Coppola remarked, after director Mihalis Cacoyiannis reminded him of an earlier collaboration the American director had with Vassilis Photopoulos. In any case, Coppola noted, since his family hails from "Magna Grecia", he feels very much in tune with Greek cultural touchstones. Maybe he'll even do his own Helen of Troy story someday.

One of the most surprising turns of the event, was when Coppola took film students aside and offered advice as a "fifty-sixteen-year-old" director. Specifically, he spread the news that HD is not only here to stay- but that it'll be hard to find film in five years. The digital medium is in its infancy, and will soon be no different in picture quality. He reminded film die-hards that film is not an element naturally appearing in nature: "Film is technology". Coppola advised those starting out to start with the basics – to find a room and work with actors. "Cinema is

acting and writing," he explained.

He later added: "You can make a film with a still camera and a tape recorder."

"Studios," Coppola informed the students, "want to make money without risk. It's like wanting to make babies without sex." The student crowd applauded him when he noted that: "It's sensible to live a happy life, because when you die, you'll have a happy death."

Some of the Q & A highlights follow.

Does one have to be young and foolish to make films?

Coppola: I think you have to be young and foolish to live life correctly, not just to make cinema...

Tavoularis: I think you can be old and foolish but I don't think there is a special time. I think if you have the feeling to do something at any point in your life. Then of course, if you are young, you have a bit more energy to pursue your ideas. But I don't think that you can plunge into film project at any point in your life.

You haven't shot a film in almost a decade. What is the reason for this? Is it you? Is it the studios? Is it something else?

Coppola: The first thing about making a film is that there should be a subject matter that you truly wish to make a film about. Sometimes in the commercial film industry the same movie is made over and over again. Making a film requires money. So you need to finance your film with money from elsewhere. [Coppola discusses how his recent ventures, including wine-making, were done to raise funds for his future films on his own.]... So when I found a project I wanted, then I wouldn't have to ask anyone for the money. I could give the money myself.

Trends internationally show that the money comes from DVDs and cable TV. Do you share the view that movie theatres are dying a slow death?

Coppola: The truth is that when a movie is made, about 80 percent of the people will see it in a home format, that is, DVD or cable. So that's just an economic fact. But still I hope, and believe, that the theatrical experience of people getting together to watch a film will be preserved. But I think we can return to an older form of theater exhibition where the seating is very fine, the sound is very fine and the seat is comfortable and I think that will come back. It is what we used to call a road show –when you buy a ticket and you have a beautiful evening and you buy a program and then you go home. As for HD [High Definition], it's nothing to do with a new level of production as it is to do with a new level of technology. I would predict that in five years all films will be shot in electronic format.

How important is the storyboard for you? What happens if an actor, for example, or the director wants to shoot something from a different angle than planned?

Coppola: In my experience the storyboard is very important. But in many cases you don't follow it exactly. The point of the storyboard is to look at it so everyone understands what they have to do. And you encourage the actors to come up with ideas which might be different to the storyboard. We try different things and keep the best one. Sometimes very good things come from that.

Can you discuss your new project in Romania?

Coppola: [His new film is based on an Orientalist Romanian author of religious works, novels and short stories who died 15 years ago.] I am interested in making films, but films that you can make for yourself. I believe that when you make a film it's like asking a question. And when you finish it, you have the answer. It is very difficult to say to financiers that, 'I want to make a film because I have a question and want to find the answer, but I don't know the answer.' All my life when I made films I did experiment and I've tried every kind of experiment. Now I am going to use what I learned and I am making a film now with or without you...

There is a difference between the beautiful work of the abstract paintings and the concrete work for the pictures. These two are quite different. How you got to these abstract paintings at this stage in your life?

Tavoularis: It is a very complex question that I can't answer totally because with painting I don't really investigate or make an intellectual exercise about what I am doing. I let it go. But there are similarities as well as differences between the paintings and the film work.... Working on a film collaboration has many restrictions with time and budget. Other than that you can be very expressive and the advantages you have with vast resources of money and very talented people machines and ideas is that can be conscripted and visualized and that is very thrilling to see. The disadvantage is that it is more of a job and there are many critical aspects about it. If you fail with a painting you can wash over it and [start over], but it is unacceptable to fail with your film work. If everyone arrives and the set isn't there that's a catastrophe.

NOTE: The Tavoularis exhibit, made up of examples of his and his brother Alex's drawings and beautifully precise designs, as well as dangling screens from films, scripts and storyboards are on display at the museum. The most eye-catching sight may be a room full of Tavoularis' bright, playful, geometric and primary color-inspired canvases. Finally, if anyone knows someone capable of making combustion effects on a Macintosh, they should contact: Mr. Francis Ford Coppola, Bucharest, Romania.

Taking another look at 'Invisible Children'

...with **Angelike Contis** and **Elinda Labropoulou**

film. He says of the poor Naples neighborhood in the film, "It's my story. I grew up in that type of environment – unfortunately and fortunately." He and his co-writer looked back at their past and found "loneliness that comes from social structures, that comes from institutions." Veneruso's childhood memories are bittersweet. He lived in Naples under difficult conditions before his large family moved to Rome, in search of bettering their prospects, when he was 12. Sadly, he says, children in his old Naples neighborhood's streets today face more violence than he did. An important early scene in his film, which was shot by Vittorio Storaro, shows a boy who cannot even play. He cannot dance with his shadow, because his "mother is fighting with her lover and is screaming like crazy."

Through making the films, the producer points out, the children - all non-actors except for the Scott film - become visible for the first time. In the African segment, the child discovered by Charef came from a poor village, Tilesi explains, where children

with many siblings did not have "the luxury of crying or being at the center of attention, because there is no time for that. There is only time for surviving." During shooting, she observed the boy cast in the film suddenly being at the center of the crew's and his whole village's attention. He acquired a great "dignity" in his new role.

The directors drew on a different side of themselves for the film. Tilesi notes that, for instance, John Woo reveals a different, "tender, sweet" side. She believes it proves, though he is known for his action work, he has great dramatic talent. Lee, in turn, was "very generous as a person and as an artist." In the end, at the film's Venice festival premiere, all the directors involved were present to enjoy a standing ovation.

"There is always time to think little, so we started by thinking big," Tilesi now says. The ambitious project came together, with "a domino effect, but in a good way... where everybody involved [in turn] somehow involved somebody else." The Rome-based MK Film Productions duo credits their tenacity and love for what they were doing for making it possible. They were funded by Italy's Foreign Ministry Italian Development

Cooperation. The associate co-producer is RAI Cinema. Tilesi says, "Distributors and other producers went beyond their typical involvement." Veneruso, who has recently worked on "Gangs of New York" and "The Passion of Christ", noted that US film connections through previous work helped make it all happen too. In the end, even Tina Turner lent a hand - performing the theme song "Teach Me Again," written by Italian artist Elisa.

Originally, there had been a plan to shoot a segment a month, but due to director delays, suddenly last November, there were four segments in production. Tilesi increased her frequent flyer mileage going to all seven sets, recalling: "It was crazy but wonderful."

Now, all of the film's profits will go to UNICEF and the World Food Program. So far, the film has been sold in over 50 countries. The filmmakers appreciate the energy of the Thessaloniki Festival, which they say has an energy that is often lost amidst the biz-minded shuffle. They hope to raise "as much as we can" for the fund.

The film - beyond raising money - is aimed at raising awareness. Children don't just suffer from economic problems. John Woo's story, about a rich and a poor girl coming together, reveals that loneliness and abandonment don't always depend on finances. "Knowledge gives you tolerance," Tilesi says, pointing out how her own attitude has changed towards children begging at cafes and in the streets at home: "I've seen what is behind [it]... They are doing that to survive."

Veneruso feels there is a real touch of the beloved actor of "Il Postino", Massimo Troisi in the project. After all, the late actor, who was his mother's brother, introduced him first to the world of cinema, as he worked on the set of "Il Postino" as an 18-year-old.

*The film will be shown after tonight's 8.30pm closing ceremony. It will be released in Greece in 2006 by distributors PCV.

Last November, this year's closing ceremony film, "All the Invisible Children", was not only in production, but it was being shot in four countries around the world at the same time. This was possible because eight different directors were at the helm. This multi-segmented project aims at raising awareness – not to mention funds – for the world's most vulnerable children.

Four years ago, Rome-based producer Chiara Tilesi decided to launch the project. Directors from around the world were invited to participate, to write and shoot stories about the situation of "invisible children" in their countries. The seven directors ended up focusing on children experiencing war, poverty, illness and neglect. The directors who took part include Mehdi Charef, Emir Kusturica, Spike Lee, Katia Lund, Ridley Scott and his brother Jordan Scott, John Woo – and Tilesi's long-time collaborator, Stefano Veneruso. Each was given full creative license and production support – but worked on a pro bono basis. The stories, shot in 35mm, average 15 minutes in length.

Seven different styles exist side-by-side in the film, but somehow Tilesi says, "When you see the film, it looks like one single film." The different approaches allow viewers to, she says, "see the same subject from a different point of view. In the end, these points of view make up one point of view, which is that of the child...." The purpose of the project was to make the invisible children visible through art. Tilesi says, "As St. Augustine said, 'There are two type of people in life who are telling the truth. One are the crazy people, and the other are the children.'" In the end, many directors involved family members in the effort. Kusturica's son, Lee's sister and brother, and Ridley Scott's sibling penned scripts.

Italian director Veneruso says, like some of the directors, he draws on his own childhood for the

Abril sings our tune

Almodovar's muse, Victoria Abril, sang a selection of her favourite bossa nova songs at the Thessaloniki Symphony Hall last night. Earlier in the day, Abril said that this music has been her "first big passion and has been with her at the age of ten, twenty, thirty and forty". As for her desire to make the leap from acting to singing she said that it is something she has "been cooking slowly and at low heat for the last twenty years".

**Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ**

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr